

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XII legislatura · segon període · sèrie C · número 122

Comissió de Treball, Afers Socials i Famílies

Sessió 7, dimecres 28 de novembre de 2018

Presidència de la I. Sra. Montserrat Fornells i Solé

TAULA DE CONTINGUT

Dossier

Compareixença de Maria Rosa Monreal, presidenta del Col·legi d'Educa- dors Socials de Catalunya per a informar sobre les accions i els objectius del Col·legi tram. 357-00024/12	4
Sol·licitud de sessió informativa amb el conseller de Treball, Afers Socials i Famílies sobre el deute de la Generalitat amb les entitats que gestionen centres de menors 354-00052/12	21
Sol·licitud de compareixença d'una representació de SOS Racisme perquè presenti l'informe corresponent al 2017 356-00203/12	22
Sol·licitud de compareixença de Teresa Casanovas, directora del Centre de Formació Professional de l'Automoció de Martorell (Baix Llobregat) perquè informi sobre la si- tuació del Centre 356-00205/12	23
Sol·licitud de compareixença de Maria Assumpció Vilà i Planas, síndica de greuges de Barcelona, perquè informi sobre la situació dels menors estrangers no acompanyats 356-00222/12	23
Proposta de resolució sobre la realitat sociolaboral del col·lectiu de persones trans- gènere 250-00183/12	23
Proposta de resolució sobre la convocatòria d'ajuts per a fomentar la contractació de persones majors de quaranta-cinc anys (retirada) 250-00193/12	28
Proposta de resolució sobre les convocatòries de subvencions dirigides a entitats socials 250-00197/12	28
Proposta de resolució sobre la construcció d'una residència pública per a gent gran a Granollers 250-00190/12	32

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 7 de la CTASF

La sessió de la Comissió de Treball, Afers Socials i Famílies (CTASF) s'obre a les deu del matí i quatre minuts. Presideix Montserrat Fornells i Solé, acompanyada del vicepresident, Ferran Roquer i Padrosa, i del secretari, Martí Pachamé Barrera. Assisteix la Mesa la lletrada Mercè Arderiu i Usart.

Hi són presents els diputats Noemí de la Calle Sifré, María del Camino Fernández Riol, Maialen Fernández Cabezas, Blanca Victoria Navarro Pacheco i Elisabeth Valencia Mimbrero, pel G. P. de Ciutadans; Lluís Font i Espinós, Saloua Laouaji Faridi, Montserrat Macià i Gou i Mònica Sales de la Cruz, pel G. P. de Junts per Catalunya; Jordi Albert i Caballero, Najat Driouech Ben Moussa, Rut Ribas i Martí i Marta Vilalta i Torres, pel G. P. Republicà; Pol Gibert Horcas, Raúl Moreno Montaña, Beatriz Silva Gallardo i Jordi Terrades i Santacreu, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Marta Ribas Frías, pel G. P. de Catalunya en Comú Podem; Vidal Aragonés Chicharro, pel S. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent, i Santi Rodríguez i Serra, pel S. P. del Partit Popular de Catalunya.

Assisteix a aquesta sessió Maria rosa Monreal, presidenta del Col·legi d'Educadores Socials de Catalunya.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença de Maria Rosa Monreal, presidenta del Col·legi d'Educadores i Educadors Socials de Catalunya, davant la Comissió de Treball, Afers Socials i Famílies per a informar sobre les accions i els objectius del Col·legi (tram. 357-00024/12). Comissió de Treball, Afers Socials i Famílies. Compareixença.

2. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió de Treball, Afers Socials i Famílies amb el conseller de Treball, Afers Socials i Famílies sobre el deute de la Generalitat amb les entitats que gestionen centres de menors (tram. 354-00052/12). David Cid Colomer, del Grup Parlamentari de Catalunya en Comú Podem. Debat i votació de la sol·licitud de sessió informativa.

3. Sol·licitud de compareixença d'una representació de SOS Racisme davant la Comissió de Treball, Afers Socials i Famílies perquè presenti l'informe corresponent al 2017 (tram. 356-00203/12). Saloua Laouaji Faridi, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

4. Sol·licitud de compareixença de Teresa Casanovas, directora del Centre de Formació Professional de l'Automoció de Martorell (Baix Llobregat), davant la Comissió de Treball, Afers Socials i Famílies perquè informi sobre la situació del Centre (tram. 356-00205/12). Pol Gibert Horcas, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

5. Sol·licitud de compareixença de Maria Assumpció Vilà i Planas, síndica de greuges de Barcelona, davant la Comissió de Treball, Afers Socials i Famílies perquè informi sobre la situació dels menors estrangers no acompanyats (tram. 356-00222/12). Raúl Moreno Montaña, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.

6. Proposta de resolució sobre la realitat sociolaboral del col·lectiu de persones transgènere (tram. 250-00183/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 84, 30; esmenes: BOPC 121, 45).

7. Proposta de resolució sobre la construcció d'una residència pública per a gent gran a Granollers (tram. 250-00190/12). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, juntament amb 2 altres diputats del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació (text presentat: BOPC 84, 40).

8. Proposta de resolució sobre la convocatòria d'ajuts per a fomentar la contractació de persones majors de quaranta-cinc anys (tram. 250-00193/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació (text presentat: BOPC 84, 44).

9. Proposta de resolució sobre les convocatòries de subvencions dirigides a entitats socials (tram. 250-00197/12). Grup Parlamentari de Ciutadans. Debat i votació de la Proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 89, 8; esmenes: BOPC 121, 48).

La presidenta

Bon dia a tothom. Iniciem de nou una nova sessió de la Comissió de Treball, Afers Socials i Famílies.

Compareixença de Maria Rosa Monreal, presidenta del Col·legi d'Educatrices i Educadors Socials de Catalunya per a informar sobre les accions i els objectius del Col·legi

tram. 357-00024/12

Iniciarem la sessió amb el primer punt de l'ordre del dia, que és la Compareixença de la senyora Maria Rosa Monreal, presidenta del Col·legi d'Educatrices i Educadors Socials de Catalunya, davant d'aquesta comissió, per tal d'informar sobre les accions i objectius del Col·legi aquí, en seu parlamentària, per explicar-ho.

Disposarà de trenta minuts per fer la seva compareixença. Després els grups disposaran de deu minuts per formular-li preguntes, dubtes, i vostè tindrà, després, quinze minuts per respondre a les preguntes i dubtes que li formulin els grups parlamentaris. Quan vostè vulgui pot començar.

Maria Rosa Monreal (presidenta del Col·legi d'Educatrices i Educadors Socials de Catalunya)

Bon dia, moltes gràcies il·lustres senyors, il·lustres senyores. Començo aquesta explicació sobre el nostre col·legi professional. El CEESC és un espai de defensa de la professió, dels interessos col·lectius de l'educació social. El Col·legi d'Educatrices i Educadors Socials de Catalunya és, d'acord amb el que estableix la Llei 15/1996, una corporació de dret públic amb personalitat jurídica pròpia, sense afany de lucre i amb plena capacitat per al compliment de les següents finalitats, què fem al CEESC? Ordenar l'exercici professional en qualsevol de les seves formes i modalitats; representar els interessos professionals de les persones col·legiades, especialment en les seves relacions amb l'Administració; defensar els interessos professionals de les persones col·legiades; vetllar per tal que l'actuació de les persones col·legiades correspongui als interessos i a les necessitats de la societat, amb relació a l'exercici de la professió, entre altres coses, evidentment.

Els nostres estatuts ens marquen la nostra missió. Alhora, som un espai d'observació constant de la professió, amb relació a l'Administració, la regulació de les condicions laborals i professionals dels educadors socials, amb complicitats i aportant propostes que ajudin a una clarificació de l'espai on es desenvolupa la nostra professió. Som, també, una institució amb un saber rigorós i professional sobre l'atenció a les persones i la política social en general.

La figura de l'educador i l'educadora social no és una novetat del nostre context, som un col·lectiu que ja es va formar els anys setanta i vuitanta, des de l'associacionisme professional, i tota aquesta formació fa que es desenvolupin, al final, els estudis universitaris, l'any 1991.

En l'actualitat, el Col·legi d'Educadors i Educatrices Socials, creat el 1996, coincidint amb les primeres promocions universitàries, aglutina els formats del Grau d'Educació Social i també tots els provinents d'una àmplia formació del nostre ofici. Malgrat no ser l'única possibilitat, en general, les educatrices socials desenvolupen la seva tasca en entitats del tercer sector, i treballen amb col·lectius especialment vulnerables per diferents circumstàncies. Com ja sabeu, la Taula d'Entitats del Tercer Sector de Catalunya situa en 6.800 el número d'entitats que suposen, en l'actualitat, el 2,8 del PIB, i atenen 2,1 milions de persones, només a Catalunya.

Som, per tant, els professionals dels projectes educatius que, fora d'àmbits formals com l'escola, treballem en l'àmbit social. M'agradaria compartir amb vostès, també, la definició de la nostra professió. Asedes, l'Asociación Estatal de Educación Social, defineix la professió: «possibilitadora de la incorporació del subjecte de

l'educació a la diversitat de les xarxes socials, entesa com el desenvolupament de la sociabilitat i la circulació social i també, la promoció cultural i social, entesa com a apertura de noves possibilitats de l'adquisició de béns culturals, que amplien les perspectives educatives, laborals, d'oci i participació social.»

Amb aquesta ràpida introducció, per contextualitzar el que és la nostra professió, ens agradaria compartir un dels exemples dels nostres àmbits d'actuació; en són molts, però avui en citaré un perquè vegin el desenvolupament i com treballem en el col·legi professional. M'agradaria compartir avui l'educació social i la mediació. La història de la mediació va molt lligada a l'educació social, de fet, hi ha molts professionals del CEESC que hi estan treballant i que utilitzen les eines mediadores en la seva tasca diària; per tant, s'han format molt especialment en mediació.

Des del CEESC treballem amb diferents fórmules, com són el Somo, Servei d'Orientació en la resolució de conflictes i de Mediació en les Organitzacions. És un espai destinat a entitats, col·legiats, professionals en general, que treballen en organitzacions, per tal de millorar el clima laboral i reduir els riscos psicosocials que afecten els treballadors d'una mateixa organització.

També tenim el Servei d'Informació Mediadora, en conveni amb el Centre de Mediació del Dret Privat de Catalunya, per tal d'informar qualsevol ciutadà sobre què és i com funciona un procés de mediació. Però no tan sols mostrat el funcionament i els principis de la mediació, sinó la cultura de pau que això porta a la nostra ciutadania. O, per exemple, també un conveni de col·laboració amb un ajuntament, l'Ajuntament de Barcelona, on es tracten especialment conflictes veïnals.

El CEESC, el que fa són les gestions necessàries per incorporar el registre de mediadors de la Generalitat de Catalunya i també el CEESC disposa d'un col·lectiu professional de mediació, que està en actiu des de l'any 2000. És un dels àmbits de treball, dels educadors socials, però avui continuem compartint amb vostès altres coses, sobretot el que ens preocupa. I per explicar el que ens preocupa, ens guiarem per l'Informe de l'educació social, fet per nosaltres el 2014, tot i que aviat podran comptar vostès, també, amb el que publicarem l'any que ve. El 2014, amb relació a la professió, què ens preocupava als educadors i educadores socials? Citaré set punts: U. Ens preocupaven la salut, la seguretat física i psicològica dels professionals, la valoració de risc, la indefensió i les agressions. Dos. El poc coneixement i reconeixement de l'educador social en la nostra societat i la manca de visibilitat. Tres. La necessitat d'ordenar el sector, clarificar perfils i funcions, la interdisciplinarietat. Quatre. Convenis molt millorables, diversificació de convenis i confusió que generen; drets laborals vulnerats; convenis que no es respecten, encàrrec que no es correspon amb la contractació. Cinc. Externalització dels serveis i el poc seguiment des de l'Administració. Sis. Insuficient formació continuada i reciclatge professional. Set. Salariis baixos.

Què ens preocupa als educadors i educadores socials, també sobre la societat?

Tenim sis punts principals: U. El sistema d'ensenyament, amb tres grans preocupacions: l'absentisme, l'abandonament escolar i el *bullying*. Dos. La cohesió social, la convivència, el civisme, la inclusió, la desigualtat d'oportunitats, la discriminació, la intolerància, la xenofòbia. Tres. Els infants no acompanyats i la seva transició adulta. Recordo que és un informe del 2014, i també m'agradaria compartir amb vostès que, en aquest 20 de novembre del 2018, el Dia dels Drets dels Infants, el CEESC va fer un nou posicionament al respecte. Quatre. Ens preocupen els refugiats, la immigració, l'asil i les següents generacions. Cinquè. Ens preocupa el sistema de protecció a la infància, que més endavant ja en parlaré amb més detall. Sisè. Ens preocupa l'accés a l'habitatge, el lloguer social.

Recordo breument un fragment d'un posicionament que vam fer aquest octubre, que comparteixo amb tots vostès: «Des de l'Educació Social constatem diàriament que, per a les veïnes i veïns tenir una casa és absolutament necessari i imprescindible per poder desenvolupar-se com a persones. Com a educadors socials ens preocupa molt la situació de vulneració dels drets dels infants, derivada de

l'especulació amb l'habitatge. També ens preocupa la situació d'altres col·lectius, com ara les persones amb diversitat funcional, condemnades a viure amb l'única possibilitat institucionalitzada, sense possibilitat de decidir per elles mateixes.»

Deixo aquest apartat de les qüestions que més ens preocupen, com a col·lectiu, i m'agradaria acabar exposant cinc coses amb relació a la Llei d'infància, amb relació al sistema de protecció, amb relació al sistema de serveis socials, amb relació al sistema educatiu, i un anunci final.

Amb relació a la Llei 14/2010, ens preocupa i volem fer un esment especial a tota la seva manca de reglamentació, protocolarització, recursos, al respecte. Citaré alguns articles, a tall d'introducció, de què és el que treballem els educadors socials. L'article 7, el dret d'ésser escoltat. Som els educadors socials, segons els nostres documents professionalitzadors, aquells adults formats en l'espai no formal, per ser portaveus dels infants, adolescents i joves. Compteu amb nosaltres.

Article 8, la protecció contra el maltractament. En el punt 2, diu que: «Els poders públics han de desenvolupar actuacions per a prevenir, tant en l'àmbit individual com en el social, les formes més habituals de maltractament.»

Creiem que és molt agosarat que tota la ciutadania s'impliqui en la denúncia del maltractament, per tant, la figura de l'educadora social és cabdal per a la conscienciació dels drets dels infants, del seu bon tracte, i de prevenir aquestes situacions de maltractament.

Els articles 9 i 10, que parlen de la no-discriminació i de la perspectiva de gènere, és cert que en l'actual llei LGTBI –si em permeten en diré així– cal fer una conjunció entre ambdues legislacions. Entenc que és un tema que s'està revisant i que s'ha revisat, però sí que ens congratula saber que l'actual directora general ens ha anunciat que compta amb els educadors socials per desenvolupar la nova llei, com a professionals de prevenció en l'atenció als infants i als adults, en el seu recorregut identitari de gènere.

L'article 11, amb relació a la ciutadania activa, que es generin espais socials, que es dinamitzi la convivència i la integració social. M'agradaria recordar que l'acció comunitària des de l'educació social, ja està en marxa fa molts anys, sense regulació i un projecte definit per cap govern. Ara s'estan donant algunes passes en la formulació d'una visió comunitària, des de la Direcció General d'Acció Cívica, en la qual participem. Cal revisar i articular com desenvoluparem i farem conjugar aquesta iniciativa amb la força que tenen les entitats del Tercer Sector. Entenc que és un repte molt important, aquest.

L'article 13 parla, en la Llei d'infància, d'educació, cita, en el punt 3, que «el sistema educatiu ha de ser un instrument per compensar les desigualtats socials». Més endavant en parlo, d'aquest article.

En el punt 4, parla de l'educació en el lleure i concretaríem que «l'atenció socio-educativa es pot desenvolupar en entitats de lleure, però respectant les competències professionals, per tal de demanar a cada professió el que li pertoca i no malbaratar els drets dels infants i la prevenció del maltractament.» Els educadors socials, com ja saben vostès, no som integradors socials. I també saben que no som monitors de lleure; això sí, tots ens complementem.

Respecte al març del 2016, vam fer un posicionament, respecte a l'actualització del Decret 137/2013, de 10 de juny, on es regulaven les activitats d'educació en el lleure, en les quals participen menors de divuit anys, des de la voluntat d'actualitzar-lo i acollir noves realitats i necessitats socials que havien ocorregut aquells últims deu anys.

És cert que aquí restem pendents d'un diàleg ferm amb relació a la nostra professió i altres professions, perquè hi ha unes certes incompatibilitats quant a aquest tema, que ens agradaria molt poder concretar en una taula de diàleg i de treball. Article 15. La LDIA va parlar de la prioritat pressupostària. Els poders públics han d'adoptar, amb caràcter urgent, mesures necessàries per evitar el contingut essen-

cial dels drets dels infants. Amb aquest article es citava, també, la Llei 12/2016, però és cert que, des del Col·legi professional, en el seu moment, també vam dir que la precarietat laboral creixent i la manca greu d'accés a l'habitatge, la universalitat d'aquesta llei ha quedat invalidada per un sistema de serveis socials, col·lapsat per l'atenció a la pobresa en les famílies.

Les beques de menjador escolar podrien ser un instrument imprescindible per detectar infants en situació de pobresa i una oportunitat perquè, des dels equips de serveis socials, s'hi pugui treballar. Però la realitat actual demostra que no és així, en la majoria dels casos. Que més demanem? Passem al sistema de protecció a la infància, com us havia dit abans, que m'agradaria allargar-me una miqueta més. I us direm que, en un primer moment, el 20 de setembre, el CEESC va fer front a posicionaments de..., perdó, és que vaig malament de temps. Perdó (*Rialles.*) Doncs em centraré en un document que va fer el Síndic de Greuges...

Gràcies sí, molt amable..., el 12 de maig del 2017. El Síndic recomana a la DGAIA que revisi la situació laboral i els riscos psicosocials dels educadors en centre. Alerta que, unes condicions inadequades per als educadors socials, poden afectar l'atenció i la protecció dels infants tutelats.

Proposa que es defineixin les ràtios i el perfil dels professionals necessaris per cobrir les necessitats de cada centre. Emet aquesta resolució després de constatar mancances, de rebre la demanda del Col·legi d'Educadores Socials, i les denúncies de sindicats.

En aquesta revisió diu que s'hauria de fixar el nombre de professionals, la categoria, les retribucions laborals, i, si escau, la ràtio establerta per la cartera de serveis socials. També proposa que l'Administració actualitzi l'avaluació dels riscos psicosocials de les plantilles de tots els centres, per poder identificar i determinar les situacions de risc en què es troben els professionals, i que s'estudiïn i implementin les millores suggerides.

Que també volem dir des del sistema de protecció, des del Col·legi Professional? Dues propostes: Mentre el criteri econòmic sigui el més clau en els concursos i licitacions de serveis públics, aquesta despesa sempre quedarà fora dels projectes, posant en risc la salut dels professionals i, per extensió, la qualitat del servei que es presta. Una pregunta: es pot legislar perquè hi hagi un visat en els projectes tècnics, a fi i efecte de garantir que es compleixi amb les mesures de prevenció de riscos laborals, i en favor de la salut en el treball? El tercer sector té prou rellevança en el PIB català, com per merèixer que se'l cuidi una mica millor. Les diferències de condicions de treball i supervisió respecte al sector públic convé treballar-les tendint a l'equiparació.

Continuem demanant la seva atenció amb relació, ara, al sistema educatiu. El concepte d'educació actual traspasa les parets de les aules de les escoles. L'educació ja no es sustenta amb professionals que transmeten coneixements i l'escola ja no és un espai tancat sense connexions amb el seu entorn. A Catalunya, cap disposició legal preveu la incorporació institucional d'educadores i educadors socials als centres educatius. El seu perfil i les competències professionals no són reconeguts com a necessaris.

L'escola, en l'actualitat, ha de reflexionar i replantejar-se com assumir els reptes que té plantejats sobre la seva funció educativa i social: el tractament a la diversitat, l'escola inclusiva, l'educació integral, l'educació cívica, el treball per competències, la participació de famílies, la relació amb l'entorn, així com totes aquestes realitats obliguen l'escola a plantejar-se mirades noves en l'educació, maneres diferents de treballar, competències professionals que es necessiten per encarar els reptes que té per resoldre, o els nous amb què es va trobant.

En aquest escenari, es contempla la necessitat de comptar amb l'educadora social com a professional dels centres escolars. El Decret 150/2017, de 17 d'octubre, de l'atenció educativa a l'alumnat en un marc d'un sistema educatiu inclusiu, proposa un seguit de reptes que tenen a veure, d'una manera precisa i exhaustivament, amb l'especificitat de la competència professional dels educadors i educadores socials.

Som una professió consolidada que ha demostrat estar preparada per assumir la responsabilitat de l'educació en espais de molt alta complexitat. És per això que volem i estem capacitats per participar en la responsabilitat d'un dels grans reptes de qualsevol país: l'educació de les noves generacions.

Què us demanem, també, i revisem amb vostès respecte al sistema de serveis socials? Tenen a la seva disposició el dictamen que vam elaborar, a petició de la Diputació de Barcelona, i respecte als serveis socials bàsics de la província de Barcelona, tot i que entenem que podria ser extensiu a la resta del país, el dictamen elaborat pel Col·legi, com he dit, amb l'objectiu d'assolir, de revisar tota aquesta realitat professional dels educadors i educadores socials a la província de Barcelona, amb relació als serveis socials bàsics.

Conté 172 accions, de les quals –si em permeten– citaré només una breument. Cal treballar en la revisió i millora de la cartera de serveis socials, acció una; fer una cartera de serveis socials que reculli les realitats i necessitats actuals. Cal dimensionar la cartera contínuament, amb tot allò econòmic que sigui necessari. Definir amb claredat drets objectius i subjectius, i apuntar les incompatibilitats amb les seves prestacions. Cal definir, a cada recurs existent, els compromisos de l'organització i els drets i deures de les persones, com tres exemples, i així fins a –com us deia abans– 172 accions concretes, objectivables i mesurables, que estan a la seva disposició.

Un altre dels documents que hem elaborat, també, a petició de la Diputació de Barcelona, és l'àmbit de treball grupal i comunitari a desenvolupar pels educadors socials en els equips de serveis socials bàsics.

Els professionals dels serveis socials bàsics segurament estan més capacitats per al treball comunitari del que el propi sistema els reconeix o permet. Les educadores i els educadors socials són perfectament competents per facilitar projectes sociocomunitaris amb la comunitat, des de la comunitat. Això necessitarà una revisió de les polítiques públiques i socials que doti els professionals de les condicions i requeriments necessaris perquè ho facin viable. Sembla que cal una actualització de la cultura professional per reinstaurar definitivament el treball comunitari a l'arrel dels serveis socials bàsics. Caldrà una millora de les eines d'avaluació i visibilització dels impactes de les intervencions comunitàries, que encara tenen molt recorregut per fer. Contribuiran, a més, que sigui la mateixa societat qui reivindiqui un increment del pes d'allò comunitari.

I l'anunci que els havia dit, il·lustres senyors, il·lustres senyores, que faria –ara ja– al final: estem treballant per una llei catalana per la regularització de l'educació social. Tenen a la seva disposició la nostra publicació habitual al full informatiu i, en el seu número 85, llegiré alguns dels fragments dels quals expliquem els motius i què ens empeny a fer aquesta nova proposta.

Els educadors i educadores socials treballem per a la defensa d'un nombre de drets i llibertats reconegudes com a fonamentals per la Constitució Espanyola, com són l'educació, la igualtat, la integritat moral, la reeducació i reinserció, la reunió, associació i participació i la llibertat ideològica i religiosa. No és necessari, per tant, obrir un debat en aquest sentit, ja que la funció social i garantista de la professió resta àmpliament demostrada.

El repte és establir fins a quin punt és necessari el reconeixement de l'activitat com a funció pública. Quins encàrrecs legals comportaria, i en quins aspectes i pràctiques hauria o no de ser regulada? Com a cas paradigmàtic, podríem parlar del reconeixement de la signatura d'informe, que tingués validesa pública davant de la judicatura i l'Administració i que tant d'impacte tenen en la vida de les persones, o les possibilitats de signatura de documents i denúncies públiques amb el número col·legial, com podrien ser alguns exemples. A nivell més concret, els beneficis que una professió sigui reconeguda com de col·legiació obligatòria, ja que impliquen l'exercici de funcions públiques, són principalment una reserva d'activitat, un alt reconeixement tècnic i so-

cial dels educadors i educadores socials i el control eficient de l'intrusisme, i per tant, l'exercici exclusiu d'aquestes funcions públiques.

Tanmateix, podríem considerar com a barreres per a la seva regulació, un major control jurídic i col·legial sobre l'exercici professional dels seus membres. Des del Consejo General de Colegios de Educadoras y Educadores Sociales, CGCES, s'està impulsant una acció col·lectiva en pro d'una llei de regularització de la professió d'educador social. Aquesta acció es va iniciar el 27 de desembre de 2016, en presentar davant del Ministeri de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat i del Congrés de Diputats, exercint el dret a petició, un escrit en què se sol·licitava una llei de regularització de la professió d'educació social i on s'argumentava la seva necessitat. Una de les conseqüències de tenir una llei d'educació social és que la col·legiació dels professionals serà obligatòria. Això ha de servir per defensar la professió davant de l'intrusisme, per frenar la devaluació de la figura de l'educador social i, sense aquesta llei, davant d'una mala praxi que afecti els drets de les persones, el CEESC només pot actuar si el professional està col·legiat.

Els parlaments autonòmics també tenen capacitat de legislar. Per això al CEESC estem treballant per dotar-nos d'una llei d'educació social d'àmbit català, a més de seguir treballant en la que ja està en marxa en clau estatal, tal com es va aprovar en la nostra darrera assemblea general. Els treballs previs per aquesta llei en l'àmbit català s'han fet partint del text de la llei estatal, que s'ha traduït al català, i s'ha tingut en compte tota la legislació d'aplicació a Catalunya.

En aquests moments, estem fent una relectura jurídica del document. Cal fer, per una banda, una feina molt tecnicojurídica, però també una feina d'intencionalitat política de la llei. Així mateix, treballem en un argumentari que es basa en explicar que l'educació social és una professió d'interès general, que incideix en els drets fonamentals de les persones. L'educació social és imprescindible per abordar determinades necessitats socials, a les quals dona solucions amb actuacions específiques i possibilita el desenvolupament de la sociabilitat de les persones, obrint-los noves possibilitats d'adquisició de béns culturals, d'ampliació de perspectives educatives, laborals, d'oci i participació social.

Il·lustres senyors, il·lustres senyores; moltes gràcies per la seva atenció.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora Monreal. Ara iniciarem el torn dels grups parlamentaris. En primer lloc, pel que fa al Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la diputada Blanca Navarro.

Blanca Victoria Navarro Pacheco

Bon dia. Bé, primer de tot muchas gracias por haber venido a explicarnos la situación de los profesionales educadores sociales y del Colegio. Pensamos que es imprescindible que estén aquí y que nos estén transmitiendo esta realidad, porque nuestro grupo lleva mucho tiempo intentando transmitir la importancia del trabajo en las políticas sociales y de la actividad de grupos como los educadores, que pueden tener para desarrollarlo. Precisamente, la semana pasada se aprobó una moción que esperemos que..., dado que se ha aprobado, se pueda implementar, pues, precisamente por algunas de las necesidades que nos han transmitido respecto a las condiciones de los educadores sociales, de las ratios de profesionales, por ejemplo, en los centros de infancia, o en el número de plazas y las ratios de profesionales, por el número de plazas, pues, que todo eso se revise.

Porque es que no podemos decirlo más veces y más alto, que realmente es una prioridad de Cataluña el ponernos a trabajar por las necesidades de los ciudadanos, entre otras, todo lo que tiene que ver con el ámbito social, que es prioritario. Me ha parecido muy interesante que haya puesto tanta atención en las políticas de infancia, porque realmente es una asignatura pendiente, y precisamente, pues, dentro de dos semanas habrá un pleno que será específico de infancia. Este pleno ha sido a peti-

ción de Ciudadanos, precisamente, porque podemos seguir insistiendo y más alto y más claro, en la importancia de que las decisiones que se lleven a cabo desde este Parlament sean, bueno, pues..., para también mejorar las necesidades de la infancia. Y para ello es imprescindible que la actividad que hacen los grupos profesionales se cuide, se valore y se ajuste a las necesidades de la población.

Entonces, pensamos que trabajar en mejorar las listas de espera, en mejorar el número de plazas, tanto en el ámbito social como sanitario, pues, es que reamente no es..., es el centro, y realmente lo esencial de lo que tendríamos que estar debatiendo en absolutamente todos los plenos, porque el tiempo pasa, y como bien nos ha transmitido, bueno..., los problemas si no se resuelven se van acumulando. Felicitarles por los veinte años, ¿no?, que sé que celebraron hace un par de años el aniversario del Colegio de Educadores Sociales.

Y sumarme un poco a una de las conclusiones de la jornada que tuvieron hace un mes, ¿no? Más o menos, bueno, de esta importancia de..., lo mismo que está haciendo en esta comparecencia, ¿no?, un poco transmitir, sacudir a que los políticos nos centremos en trabajar las políticas sociales y sumarnos y que nuestro grupo nos tienen a su lado porque realmente es lo que estamos queriendo trabajar en esta legislatura. Y es en lo que queremos centrarnos.

Muchas gracias.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Té la paraula el diputat Raül Moreno.

Raül Moreno Montaña

Gràcies, presidenta. Saludar i celebrar la presència de la Maria Rosa Monreal, com a presidenta del Col·legi d'Educadors i Educadores Socials de Catalunya. Feia molt de temps que consideràvem, des d'aquesta comissió, doncs, que el Col·legi havia de venir a explicar quines eren les seves accions, i també per donar-se a conèixer.

L'educació social és..., tot i que fa molts anys que es porta a terme, és relativament jove, des del punt de vista del reconeixement acadèmic i també de la seva entrada en les institucions de manera reglada, normalitzada. I jo crec que, per això és important que, aquesta «nova» professió –nova, entre cometes– continuï el seu camí de construcció de la protecció que necessita una professió que, de tant en tant, s'ha entès de moltes maneres diferents i segurament quan pregunta alguna persona: Què és un educador social?, és capaç de donar-te quatre o cinc definicions distintes sobre el que realment és la tasca d'un educador, no?

Vostès han fet un exercici molt interessant, a més a més, no només d'autoanàlisi de quins són els problemes de la seva professió, sinó també quins són els condicionants externs que fan que la professió sigui més o menys complicada, es pugui realitzar amb més o menys dificultat, no? I parlàvem de salut, del poc reconeix..., de salut i seguretat física dels professionals i les professionals, del poc reconeixement professional, de la necessitat d'ordenar el sector, dels convenis, de les condicions laborals, de la formació, dels salaris..., però també parlen de la necessitat, del reconeixement de l'educació social en l'àmbit de l'ensenyament, més enllà del que habitualment es feia com, diguem-ne, una activitat que es fa sempre, o gairebé sempre, des del tercer sector, o bé en col·laboració amb les institucions, però que quedava fora, aïllada, o complementava, en tot cas, la tasca educativa formal. I sempre s'ha mogut més en aquesta educació informal i no pas en la més formal, no?

Parlàvem de desigualtat, d'habitatge, d'immigració, per tant, jo crec que aquí es reflecteix molt bé quina és la importància dels i les professionals, dels educadors i educadores socials dins de tot el context i tota la xarxa de benestar social. I de quina manera és necessària la seva actuació i com aquesta, moltes vegades, ajuda a acompanyar aquelles persones que estan en una situació complicada i com, tam-

bé, ajuda el propi sistema a generar sinèrgies que permetin sortir, moltes vegades, les persones, els infants i joves i també adults d'una situació d'exclusió, de possible exclusió social.

Dit això, voldria fer-li, senyora Monreal, algunes preguntes que tenen a veure, també, amb fets que han passat recentment i que tenen a veure amb el col·lectiu d'educadors i educadores socials.

Primer, voldria saber si vostès tenen..., i si no les té ara, doncs, ja ens les farà arribar, algunes dades de context. És a dir, si tenim, sabem quants educadors i educadores hi ha a Catalunya, quants d'aquests estan associats, més o menys en quines condicions laborals estan, si la gran majoria treballen per al tercer sector... És una mica, dades de context, eh?

Sobre el tema de les condicions laborals, hem vist com la setmana passada, alguns professionals, treballadors i treballadores dels centres de recursos d'atenció educativa, centres residencials d'atenció educativa, dels CRAE, dels CREIS i dels centres d'acollida, es tancaven dins de la conselleria de Benestar Social per reclamar millores en la seva situació laboral.

Aquí hi ha treballadors, treballadores; hi ha educadors, educadores; hi ha diferents perfils professionals que reclamen més seguretat..., estem veient en els darrers anys com els problemes d'agressions, en alguns centres de menors, van en augment. Com alguns d'aquests professionals ens diuen que reclamen més seguretat per portar a terme la seva tasca; que això té moltes vegades a veure amb la situació dels mateixos menors. Moltes vegades els centres sobresaturats, d'una certa incapacitat de coordinació entre les diferents conselleries del mateix Govern, respon també a una arribada important de menors no acompanyats i a unes situacions molt específiques, però avui vull parlar dels professionals que els atenen. I voldria que aprofundís una mica més en l'aspecte de professionals educadors socials amb menors no acompanyats que arriben a Catalunya, quina és la situació que els arriba a vostès, de la situació dels professionals als centres, i, per tant, quines són les possibilitats de millora?

Nosaltres, ja en aquest Parlament, l'any passat, vam aprovar una proposta de resolució, a proposta del Grup Parlamentari Socialista, que venia d'una reivindicació de la Unió General de Treballadors, que reclamava justament més protecció, més seguretat. Que, a més a més, reclamava la participació del Col·legi d'Educadors en una taula de treball per buscar –amb el Govern– per buscar solucions, també, amb aquells educadors que tenen més de cinquanta anys i que, per tant, possiblement estaria bé que hi hagués més mobilitat interna entre els professionals. Com està això? Si han tingut alguna notícia? I com està aquesta situació, no?

Voldria saber, també, de quina manera el seu col·legi interlocuta amb el Govern. Si els truquen habitualment, si hi ha algunes taules de coordinació? Com participen, vostès, dins del mateix Govern de Catalunya, si estan en algunes..., no sé, taules de debat, etcètera. Quina manera és la relació habitual del Col·legi amb el Govern de Catalunya?

Voldria, també..., perquè també vam aprovar una proposta de resolució l'anterior legislatura, que aprofundís una mica en la importància de la presència dels educadors socials en els equips educatius, és a dir, a les escoles com a, diguem-ne..., formant part dels mateixos equips educatius, com una figura que, sota el nostre punt de vista, hauria d'estar. De la mateixa manera que hi ha altres figures professionals, no s'entén en aquests moments que, per fer front a molts problemes en temes d'aprenentatge, però també en temes fonamentalment d'absentisme, de *bullying*, d'assetjament, les figures dels educadors socials podrien fer una feina molt important.

Per tant, quina opinió en té, d'això? I si han fet algun avenç amb el Govern, en aquesta matèria? De moment, és una proposta que cal estudiar, tot i que, en el decret d'escola inclusiva semblaria que la figura podria tenir una entrada més o menys

assegurada, però això, de moment, a mi em consta que no està passant ni està sobre la taula.

Els educadors de carrer. No sé si és una percepció d'alguns dels professionals amb els que jo parlo, però la figura dels educadors de carrer, en el seu dia, tenim la sensació que va a la baixa, i jo volia saber si vostè, des del Col·legi, aquest és un debat que han tingut i si consideren que aquesta figura dels educadors de carrer, de les persones, els professionals que estan a peu de carrer, amb col·lectius en risc d'exclusió social, amb joves, amb infants, això és una figura que, des de l'Administració pública ha anat a menys i s'ha burocratitzat molt més, possiblement, la figura de l'educador en aquest sentit, o si és una visió errònia i resulta que no, que continua..., o sigui, que jo crec que és útil i que és necessari, però si és una figura que els ajuntaments continuen impulsant, no? Segurament, serà més fàcil centrar-ho en l'Ajuntament de Barcelona, que també és una ciutat amb unes característiques diferents a la resta de Catalunya, però voldria saber si aquesta figura encara s'està implementant o si està incrementant-se?

I per anar acabant. Sobre la llei per al reconeixement de l'educació social a Catalunya, ja li dic i li avanço que pot comptar amb el suport del meu grup parlamentari i, per tant, en el moment que tinguin vostès un text estarem gustosos de poder veure'l i poder valorar-ho. I finalment, no sé si són vostès..., si estan al cas d'aquesta llei de contractació de serveis a les persones, que properament discutirem en aquest Parlament, que és una llei que parla, justament, de com les institucions poden contractar serveis, que podrien ser perfectament d'equipaments educatius, culturals, de centres socials..., amb les entitats, també, del tercer sector, on en principi la proposta via una resolució del Parlament europeu, una..., ja ho diré..., és una resolució, fruit de la...

Marta Vilalta i Torres

Una directiva.

Raúl Moreno Montaña

Directiva, gràcies, Marta. De la Directiva del Parlament Europeu, insta els governs que puguin contractar serveis amb les entitats del tercer sector. I aquí es prima més la qualitat que no tant el preu. Aquest és una mica l'objectiu, ja veurem com acaba el debat parlamentari aquí. Si vostès tenen alguna opinió, també, respecte a aquest tema.

I acabo, els agraeixo la seva compareixença i espero, doncs, que puguem fer feina conjunta.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari Catalunya en Comú Podem. Té la paraula la diputada Marta Ribas.

Marta Ribas Frías

Gràcies, presidenta. Bé, agrair-li la compareixença. Dir-li que, evidentment, compartim les seves preocupacions i les propostes. La veritat és que el nostre grup parlamentari, en el poquet que portem d'aquesta legislatura –perquè en realitat, l'activitat parlamentària no ha estat tanta–, ens hem centrat molt especialment en alguns dels temes que són per a vostès els prioritaris, que és bàsicament la desigualtat creixent que tenim en la nostra societat. I, per tant, en elements concrets sobre com abordar aquesta desigualtat i sobre com paliar aquesta desigualtat i sobre com evitar, especialment, aquesta desigualtat. Tant en tema escola i escola inclusiva..., faig un repàs dels temes principals que hem portat a plens..., com en tema de pobresa infantil, com en tema de polítiques públiques d'habitatge i, evidentment, ara amb propostes específiques que portem..., que traslladem, de tot això, a una possible negociació de presupostos de la Generalitat per a l'any vinent, que és on després acaba sent la clau que es duem a terme polítiques que estem debatent en aquest Parlament.

I, per tant, doncs, que estem constantment, també, atents a les propostes que ens arriben, també des del Col·legi d'Educadors Socials, així com des de molts altres àmbits en què vostès també participen i que les anem recollint. Lamentablement, moltes d'aquestes propostes, els faig dos missatges, un de negatiu i un de positiu: per molt que les traslladem constantment, en aquest Parlament són invisibles cap enfora, però, sobretot, perquè després no es compleixen, per molt que fins i tot s'aproven per part del Parlament. I li poso dos exemples molt concrets. El tema de la manca de reglamentació de la Llei 14/2010, i de recursos suficients; o el tema de la revisió i millora de la cartera de serveis socials, l'hem aprovada si li dic trenta vegades, segurament m'estic quedant curta, en aquest Parlament, en els últims anys, a proposta de diversos grups parlamentaris de l'oposició, però s'ha aprovat en plens, en comissions –especialment en aquesta comissió–, i continuem sense que sigui real. I, per tant, bé..., em sap greu, però els transmeto, també, la frustració dels grups parlamentaris que sabem d'aquestes necessitats, que les traslladem aquí. Vull dir que no estem sords al que ens esteu dient des dels professionals que treballem en aquests temes, però que el Govern, després, no acaba implementant, perquè el que aprovem al Parlament són mandats polítics i el Govern, doncs, no entén com a mandat polític el que li fa el Parlament, sinó altres qüestions, potser, no? I les prioritats polítiques del Govern passen per altres vies.

Li deia, però, també un missatge positiu. Per altra banda, sí tenim ara dues oportunitats, en alguns dels aspectes que ens ha explicat, que ens ha exposat en la seva compareixença, que crec que és important que ens hi impliquem conjuntament, i que els obrim la mà que vinguin a parlar amb els grups parlamentaris, amb tots..., evidentment també amb el nostre, per temes que podrem tractar properament.

Una és un ple d'infància, que, via Ciutadans, ja ho han explicat; un ple específic sobre infància que es farà a finals de desembre. I per tant, és –crec– molt important que des del Col·legi ens pugueu fer arribar a tots els grups parlamentaris propostes específiques sobre aquesta qüestió, perquè els puguem tractar en aquest Ple.

I l'altra és la Llei de contractes de serveis a les persones, que està ara començant la seva tramitació i que, evidentment, és una de les vies per resoldre alguns dels elements que han posat damunt de la taula en la seva compareixença.

Sobre el tema d'externalitzacions, de convenis, millorables..., el compliment d'aquests convenis, les condicions laborals en aquests serveis que són externalitzats i per tant, contractats des de l'Administració Pública cap a fora; en la qualitat del mateix servei...

Crec que aquesta llei serà clau com la finalitzem, sobretot, no? I és important, en aquesta tramitació, que pugueu tenir veu, i, per tant, disculpi l'atracament directe en aquest moment, però, si no els fa res, demanarem la seva compareixença dins la tramitació de la llei, com a Col·legi, perquè ara amb un cert marge puguin analitzar aquest text i puguin venir a fer un posicionament directe com a Col·legi, per explicar què creuen que és millorable d'aquest text. Hi ha temes importants i interessants en el text, tal com està proposat pel Govern, però segur que alguns elements, millorables. I, evidentment, receptius de tot i, amb el nostre suport també, a la proposta que ens fan d'una llei pròpia sobre els educadors i educadores socials. I per tant, en parlem quan tinguin una proposta tancada per poder-la tramitar en el Parlament.

I dues úniques..., dues últimes qüestions, més en format pregunta, bàsicament. Una és sobre el tema dels infants i joves no acompanyats, que és un dels grans temes de preocupació del país i, per tant, també del que hem estat parlant en el Parlament de Catalunya.

Darrerament, el nostre grup parlamentari està plantejant –i m'agradaria, doncs, que ens diguessin si comparteixen o no aquest plantejament– que el tema està comportant un incompliment flagrant de les lleis de defensa dels drets de la infància que tenim a Catalunya. I que, per tant, no podem mirar cap a un altre costat. I que no és..., no ho resoldrem si continuem abordant-lo des de si..., si ho continua abordant

des del Govern, només, des de DGAIA. DGAIA ha de liderar-ho, però DGAIA no és suficient. Ha de ser un tema que s'abordi a nivell global, de Govern, tant per qüestió recursos econòmics com físics, fins i tot, creiem que el Govern ha començat a obrir més aquest aspecte. Cal una coordinació interdepartamental en aquests aspectes, però, evidentment, cal una coordinació, també, amb la resta d'administracions que tenen, que actuen a Catalunya. I cal una coordinació amb tot l'Estat, perquè aquest tema no és exclusiu de Catalunya.

I ens estàvem trobant que..., bé, la sensació era que l'estaven tractant o resolent, o palliant, o posant tiretes, bàsicament, als ajuntaments, quan és una qüestió internacional, estatal, Administració autonòmica de la Generalitat i, evidentment, també hi han de participar els ajuntaments. Bé, intentem posar aquest focus perquè creiem que és essencial, sinó, la sensació que teníem era que s'estava intentant abordar una cosa que és inassumible des de DGAIA, només des de DGAIA. I el desbordament portava a situacions incomprensibles que acaben petant en vulneració dels drets dels infants i joves que arriben i amb vulneració dels drets dels treballadors i treballadores que estan en aquests serveis d'atenció a aquests menors.

Bé, si coincideixen o no en aquesta percepció més global i, evidentment, per si també..., li faig la pregunta per si també vol aportar algun altre element concret, de com creuen que haurem d'abordar aquest tema? I crec que serà important, per a aquest ple específic d'infància que tindrem al desembre, poder aportar propostes concretes que ens facin des dels professionals, en aquest cas, des de les educadores i educadors socials.

I l'altre és el tema dels educadors i educadores a les escoles. En el nostre cas, des de l'Ajuntament de Barcelona s'ha fet un esforç perquè, via pla de barris, que és on es tenia la competència, s'hagi contractat molt de personal i tres quartes parts d'aquest personal siguin educadores i educadors socials que estiguin treballant en aquells barris més..., amb circumstàncies més empobrides o pitjors socialment, a les escoles. Però clar, aquesta és la part que es pot fer des de la competència municipal, la situació no s'ha de resoldre des dels ajuntaments, sinó que s'ha de resoldre a nivell de Govern i des d'Educació.

I, per tant, com està, realment, aquest tema, i on podem pressionar, des dels grups parlamentaris, en aquest sentit, perquè crec que és essencial –i lligo i tanco amb el que deia al principi– per la lluita d'aquesta societat que, creixentment desigual que..., bé, per la lluita contra aquesta desigualtat creixent que tenim en la nostra societat, doncs, el treball que es faci des de les mateixes escoles i que, evidentment, aquesta figura d'educadors i educadores a les escoles sigui per incrementar el personal que hi ha a les escoles i no pas, no?, que resti o faci que no s'incrementi la resta del personal que també, a les escoles, s'ha d'estar augmentant, com és el professorat.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Atès que no hi ha ningú del subgrup parlamentari de la CUP - Crida Constituent, i del Grup Parlamentari del Partit Popular, ara té la paraula el Grup Parlamentari Republicà, la diputada Ruth Ribas.

Rut Ribas i Martí

Gràcies, presidenta; bon dia. Gràcies, senyora Monreal, per poder avui estar aquí, i també agrair la voluntat que el CEESC participi, avui, a la Comissió de Treball, Afers Socials i Famílies i així posar en relleu la tasca de les educadores i els educadors socials d'aquí a Catalunya.

Jo, la meva intervenció la faré més des de l'estima que li tinc a aquesta professió, perquè, com vostè ja deia al principi, és una professió sorgida de l'associacionisme. Per tant, al darrere hi ha tota una tasca vocacional i que, a la vegada, i que crec que també ho hem d'expressar, que no és paternalista, aquesta professió.

També m'afegeixo a les paraules que deia, que estem plenament capacitats... –parlaré en primera persona pel fet que jo sóc educadora social–, en aquest sentit, doncs,

això que dèiem, no?, que estem plenament capacitats a participar en aquells espais on es generen uns grans reptes, com ja en feia referència al fet de participar en una educació formal, i la companya, la Marta, també en feia referència. Perquè si entrem dins les escoles, a la vegada, també donarem més oxigen als serveis socials perquè, part de la tasca de les educadores socials i els serveis socials és treballar dins de les escoles. I si existís aquesta figura dins les escoles, així les professionals que estiguin als serveis socials es podrien centrar més en la seva tasca exclusiva.

També feia referència que els i les professionals de l'educació social no estem reconeguts, ni socialment ni professionalment. Això és una evidència, perquè fins i tot passa dins del mateix àmbit social, que com ja es veuen, les ràtios són més petites que els altres professionals que formen part d'aquest àmbit. I també perquè és una evidència que la gent no sap la tasca que fa una educadora o un educador social. Per tant, crec que és molt important que es vagin fent accions i, des del CEESC ho vetlleu, per tal que hi hagi una qualitat professional i, a la vegada, també, sumarem amb que millorarem amb la qualitat de vida de totes les persones i col·lectius als quals atenem diàriament. I és molt important fer sentir la nostra veu en aquest aspecte.

Hi ha tot de qüestions, que ja les ha anat posant en evidència i que crec que és molt important explicar-les, perquè estan molt poc conegudes. Que una és la situació de perill amb què ens trobem, molts cops, els professionals, els professionals de l'educació social, com ja sigui en atendre domicilis, o els educadors i educadores de carrer, o els educadors i educadores de residències terapèutiques, per exemple. I són petites qüestions que no tenen ressò, que queden oblidades i que, a la vegada, no hi trobem una resposta. També crec que és molt important que se sàpiga quina és la nostra feina perquè la realitat és que trebalem directament amb la persona i el col·lectiu, i acabem formant part de l'entorn de les persones i el col·lectiu que hi trebalem. I a la vegada, això no està reconegut i, hi insisteixo, que les ràtios són molt altes, que ens falta molt de temps per poder dur a terme la nostra tasca en les condicions que requereix i, malauradament, llavors, les coses es fan ràpid i corrents i no hi ha els resultats que nosaltres voldríem que hi haguessin.

Un també voldria fer referència, i ha fet una pinzellada, en que molts contractes que signem, els educadors i educadores socials, no consten com a professionals de l'educació social, sinó que firmem contractes de monitoratge, o auxiliars, per exemple, i crec que això desprestigia totalment la professió. A banda que va lligat a uns sous més baixos, però aquí també li voldria preguntar si això està detectat i si s'està intentant treballar per tal que no acabi sent –bé, que ja ho és– tan comú el fet que els professionals de l'educació social, fent la nostra tasca..., no estiguin representades com a tal davant dels contractes.

També voldria fer una pinzellada, des de l'experiència, que, a la pràctica, les dones som qui més omplim aquest àmbit, aquesta professió. Ja es veu reflectit a les universitats, als estudis de grau d'educació social, quantes dones i quants homes hi ha. Però, a l'hora de trobar feina, sempre és l'home qui troba abans feina que la dona, pel fet de, molts cops, pel físic que té, per la corpulència, etcètera. I crec que, també, això és una batalla que hauríem de guanyar, que els homes i les dones estem en igualtat de condicions i que, a l'hora de buscar feina dins l'àmbit no tinguem aquestes barreres, per exemple, de tenir un físic no tan corpulent com un home.

A banda d'això, doncs volia agrair, doncs, també la feina que fa el CEESC per a tot el col·lectiu d'educadors i educadores socials, perquè, com sabem, els educadors i educadores cobrim un ventall molt ampli. Hi ha, des de treballar en uns CRAE, en un centre de dia, tant sigui d'infància o de gent gran, en residències, en mediació, que en feia referència, a hospitals, serveis socials, etcètera. I que, a la vegada, doncs, també vetllen perquè hi hagi un ventall de borsa de treball i ofertes i poder tenir l'oportunitat. I també crec que –si no recordo malament– la quota per estar col·legiat, si estàs a l'atur és més..., és reduïda, oi?, si no recordo malament. I crec que això també s'ha de posar en valor, en aquest sentit.

També fer referència a tota una sèrie d'àmbits en què els preocupa, que ja els he nomenat i crec que és molt important posar-ho sobre la taula, perquè, al cap i a la fi, tots aquests àmbits, l'actuació acabarà recaient sobre l'educadora social i per tant, per poder-los vetllar i trobar la solució, ens cal a nosaltres molta formació i acompanyament i no trobar-nos sols davant d'aquestes actuacions.

Per tant, dit això, ens posem a la disposició de vostès i també..., per tal que sigui reconeguda la tasca de l'educació social, i també mà estesa en la proposta de la llei que han posat avui sobre la taula.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada Saloua Laouaji.

Saloua Laouaji Faridi

Gràcies, presidenta; bon dia. En primer lloc, agraeixo la seva compareixença i la feina que fa molts anys que fan. També agraeixo, d'una manera específica al col·lectiu al qual ha fet referència, que és el tema dels infants i el tema de la diversitat funcional, perquè estem parlant de vulnerabilitat i de persones en situació de vulnerabilitat. I necessiten una màxima protecció i tots els mecanismes que estiguin al seu voltant i en primera línia, són els educadors que els estan fent l'atenció.

Però també em va sorprendre que no ha fet referència als menors, que són els menors no acompanyats, que és un dels fenòmens que, en aquest moment ens està preocupant, i especialment perquè està tocant l'àmbit dels educadors i les educadores socials. I especialment, també, perquè ens trobem en la situació i la complexitat de l'associació, que molts educadors i educadores no estan preparats, des de la perspectiva de la seva formació, per atendre aquests tipus de fenòmens o problemes o situacions que s'estan donant.

També ha parlat del tema de la mediació i la seva introducció en el mecanisme de formació. Però això, lligat a aquest tema dels menors no acompanyats i també altres elements lligats al tema de la diversitat, em pregunto si l'element de la mediació intercultural està inclòs, des d'aquesta formació global, sobre el context de la mediació intercultural. Perquè penso que la perspectiva intercultural també és fonamental, des del mecanisme de treballar l'educació intercultural, perquè forma part d'una realitat que ha de ser inclosa..., a més a més, perquè moltes vegades ens trobem amb molts educadors i educadores, com que tenen mancances en aquest nivell de formació, també a l'hora de fer l'atenció podrà ser, a vegades, acompanyar-los sense mala intenció, amb prejudicis i estereotips, perquè això forma part del desconeixement, diguem-ne, que podrà haver-hi, de les persones.

I ho dic, això, perquè jo vinc de l'àmbit UNESCO i he treballat molts projectes lligats al tema de la educació, la gestió de la diversitat a les escoles. I un dels elements bàsics de l'entrada al mecanisme de la recerca era el tema lligat als educadors i les educadores. Per això trobava que hi havia aquesta debilitat, que estaria bé treballar-hi. A més a més que la nostra societat cada vegada està marcada pel tema de la diversitat.

També, d'una línia lligada a aquest context, hi ha el tema de la contractació de molts educadors socials o monitors, o mediadors, que tot entra dintre del..., potser encara que no estiguessin col·legiats, però entra dintre del mecanisme del que és l'educació social. Però totes aquestes persones, o aquest grup de professionals, porten molts anys treballant, sense haver passat per cap escola ni cap col·legi lligat a aquest tema. Pot ser que les persones han fet formacions puntuals, però amb els anys d'experiència no deixa que ja es converteixin en professionals en l'àmbit, però no hi ha un element regulador en aquest nivell, almenys que els ajudés que hagi un reconeixement de la seva professionalitat i els anys dedicats al tema.

També, degut a la complexitat de la situació, ens trobem que hi ha un mecanisme de debilitat dels professionals, en salut mental, que poguessin fer acompanyament

tant als joves com als propis educadors i educadores, perquè ens hem trobat en moltes situacions d'educadors i educadores amb problemes de depressions, perquè no hi ha un mecanisme d'acompanyament, dia a dia, amb tot el gruix de les situacions amb les quals es troben. Llavors, d'entrada, aquesta perspectiva, si no hi ha cap conveni en tema de salut mental o alguna cosa..., des d'aquesta perspectiva.

A més a més, aquí hi ha un problema puntual que, dintre dels centres et trobes amb..., podrà haver-hi joves amb problemes de salut mental d'un grau que no supera el 30 per cent; si n'hi ha que no podran ser ingressats, estan com qualsevol altra persona en els centres, i ni els professionals estan preparats ni els nens o els joves troben una situació d'atenció adequada en aquest nivell.

També en parlar amb alguns educadors, alguns m'han fet la reflexió sobre el tema de..., això no es pot generalitzar, en alguns espais, en funció de la situació, la introducció de la figura de l'educador a l'aula perquè faci com d'acompanyament al professorat.

No sé què pensar d'aquesta nova característica de funcionament, perquè el seu paper no sigui només a l'espai exterior, però que hi hagi un acompanyament des de tot el funcionament en els espais d'educació.

I res, ens sap molt greu totes les dificultats que hi podrà haver en el mecanisme de funcionament, perquè forma part dels reptes que tenim al societat, però des del nostre grup considerem que la funció dels educadors, com de les educadores, és una funció cabdal i ha de tenir tot el mecanisme, també, de capacitació d'afavorir unes condicions de contractació i de treball favorables.

I moltíssimes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Un cop ja han intervingut tots els grups parlamentaris, és el torn de nou de la senyora Monreal, per respondre el dubtes i preguntes que li han formulat els diferents grups parlamentaris. Quan vostè vulgui, pot començar.

Maria Rosa Monreal

Doncs gràcies, il·lustres senyores, il·lustres senyors. Espero..., no tinc massa pràctica en aquesta sala i espero que tinguin una certa tolerància amb si no compleixo algun dels formalismes i que m'ajudin al respecte. Inclús, alguna pregunta..., espero contestar..., d'acord.

Agraeixo tots els suports inicials que m'han donat tots els grups parlamentaris, i així ho faré transmetre al conjunt de col·legiats i col·legiades, també, i així per endavant aquest agraïment, aquest intercanvi que hem tingut. A veure..., em centro en preguntes, eh?, en concret. Si tenim dades amb relació a quants educadors socials estem exercint a Catalunya? Clar, són dades que tenim disgregades, en aquests moments. Nosaltres, com a col·legi professional, tenim les dades dels col·legiats.

És cert que, conèixer aquestes dades..., nosaltres estem sempre en relació amb totes les plataformes, Taula del Tercer Sector, ECAS, per exemple..., que sí que ens poden facilitar les dades si en algun moment les necessitem. Com a col·legues..., en aquest sentit, de professió, però és cert que l'intercanvi de dades en els diferents governs sempre és un tema complex. Les dades més clares que tenim al respecte i amb relació, per exemple, al dictamen que vam fer de serveis socials, sí que tenim identificats els educadors socials que són funcionaris dels ajuntaments municipals, que correspon el ràtio. Però clar, és cert que el Govern..., o tot l'equip tècnic que depèn del Departament d'Afers Socials, doncs ens facilita la ràtio òptima, o la ràtio que hauria de ser. El detall, a vegades, no el tenim.

És un repte, per a nosaltres poder tenir unes dades al respecte, però precisament per això, també parlem de la Llei d'infància, que amb la petició de col·legiació obligatòria pensem que ens ajudaria bastant a resoldre aquesta, també, interlocució amb el Govern i tenir altres dades.

Amb relació a les condicions laborals, en general, dels centres, quina situació ens arriba dels professionals que estan atenent els infants no acompanyats en centres? Em fèieu la pregunta. La situació que ens arriba, directament dels nostres col·legiats o de la professió en general, és de desbordament. És una paraula, desbordament, de molta preocupació per l'atenció socioeducativa, com ja els he explicat. I evidentment, perquè, per una banda, que el sistema de protecció, com ja havíem dit, com a Col·legi Professional dels Educadors Socials, ja estava poc avaluat, seria poc avaluat, i per tant, en no tenir una avaluació contínua i revisada i en els seus..., bé, conseqüents augments pressupostaris, l'entrada d'infants no acompanyats suposa no un repte, sinó un desbordament.

I sí que és cert que, bé, al respecte, m'avanço una mica, però sí que hem tingut unes certes respostes, últimament, més interdepartamentals en les quals realment creiem que és la manera. Però, això no treu el desgast del dia a dia dels educadors socials en els centres, la impossibilitat de treballar l'atenció socioeducativa real, que és l'encàrrec que ens fa la institució i per al que estem formats. I, per tant, aquesta disfunció se la troben tots els educadors socials cada dia en els centres. Més o menys, respondria una mica així, no sé si és exactament el que...

Per això tenim un recull de comunicats de tots els temes concrets, que, si volen, en podríem parlar. Sobre l'envelliment també me n'han parlat i clar, evidentment, tenim un repte, com a professió, som una professió jove, però és cert que som una professió que ja tenim, evidentment, un col·lectiu de persones jubilades. Evidentment, i ja tenim un col·lectiu de persones, bé, amb una edat que potser el treball diari i les condicions laborals diàries se n'ha de fer una revisió. No es pot tenir en l'imaginari només que l'educador ha de ser un home de vint-i-cinc anys. Vull dir, en l'imaginari s'ha de tenir que la professió és intergeneracional, és interseccional, vull dir..., hi ha homes, dones, joves, grans, amb diferents..., amb habilitacions en diferents moments.

Vull dir que, s'ha de tenir una mirada molt àmplia de la professió, i qui contracta ha de tenir en compte això. Nosaltres, simplement, com a col·legi professional constatem que la professió ara té moltes possibilitats i té uns reptes que la societat encara pensem que no està del tot preparada. Si em preguntàveu per la interlocució amb el Govern amb diferents taules de debat..., això ha estat irregular en alguns moments. Ara podríem dir que no és el moment, ara estem en un moment en que sí que se'ns està demanant participació. Però sí que hi ha hagut uns anys que això ha estat molt aturat i ha estat irregular. És cert que nosaltres, també com a col·legi professional, som conscients que hem de ser molt més proactius, i fer molt més ús d'altres espais, com aquest mateix, perquè ens coneguim millor i perquè, des de la seva funció del Parlament, hi hagi molta més interacció amb el Govern, perquè se'ns demani presència a molts llocs. Contestaria així.

La presència dels educadors socials en els equips educatius..., i així igual contesto alguna cosa més..., a veure, al respecte, nosaltres, com a col·legi professional, fa molts anys que veiem aquesta necessitat. Es va reglamentar, fa molts anys també, la incorporació d'algunes altres figures professionals. I es van crear figures professionals com els tècnics d'integració social, o crec que ara comentaven, la incorporació en l'aula de vetlladors, d'acord? Cada un té el seu nom i cada un té la seva competència. És cert que l'educador social està preparat com a tècnic mitjà i això també és un repte, perquè amb el nou grau d'educador social també és un tema a resoldre. Vull dir que, l'educador social està entrant en un espai nou, que és l'educació a l'escola, tot i que l'Ajuntament de Barcelona ha fet una aposta decidida de pilotar un repte important de ciutat, però com a professió, veiem que seria necessari no competir, evidentment, amb la docència, ni molt menys, no pretenem això.

Vull dir, el sistema d'ensenyament té el seu objectiu, de formar els nostres infants i joves. Nosaltres ens visualitzem formant part de tot un equip d'assessorament, per dir-ho així, ampli, perquè no està definit. I aquí sí que aprofitaria per demanar-nos

la possibilitat que ens donin molta més interacció amb el Govern, amb el sistema..., és el Departament d'Ensenyament, que encara no ens visualitzen prou clarament. Estem agafant..., estem tenint converses amb diferents responsables, però bé..., amb pocs resultats, perquè desconeixen molt aquesta figura. Nosaltres, com a col·legi professional, el que hem pres és crear un discurs important i argumentar clarament, què és l'educació social i com la visualitzem, com a col·lectiu, com a educadors socials, com la visualitzem dintre de les escoles.

No sempre la visualitzem en aquells centres educatius d'alta complexitat, o que el seu context socioeconòmic és de pobresa alta, absoluta, molt alta. No només la visualitzem així, la visualitzem com una figura per quedar-se, dintre del sistema educatiu, com una figura professional que assoliria i podria complementar tots aquests reptes que us hem assenyalat ja abans.

Per tant, estem fent un treball important amb totes les universitats de Catalunya per crear un discurs. S'han fet publicacions, s'han fet molts articles al respecte, que si necessiten el detall dels mateixos, estem encantats de facilitar-los. Avui no els he llegit, perquè si no, n'anava a les dues hores.

Educadors de carrer a la baixa, com a titular, eh?, no recordo la pregunta..., d'acord. És un debat, per què? Perquè com deïem, als anys setanta i vuitanta, l'educació social es forma en molts àmbits no formals. I un àmbit no formal era, evidentment, l'espai del carrer on, en unes èpoques, evidentment, en què hi havien molt poques institucions reglamentades per a joves, per a infants. És cert que els nostres orígens, els nostres pioners de l'educació social, que van ser molts educadors de carrer, mica en mica, a mesura que l'educació social s'implementa, s'institucionalitza, es democratitza tota l'atenció a la infància i a joves, també els educadors socials formem part d'altres espais, no només la infància, els joves, i l'educació no formal formem part de totes les institucions d'atenció, diversitat funcional..., vull dir, que se'ns treu del carrer, perquè tenim un ús per la societat, eh? No sé si m'entenen.

És cert que pot ser que hi hagi, en aquest espai de carrer, noves realitats i noves necessitats. Per tant, hauríem de pensar, conjuntament, quina nova realitat hi ha, al carrer, i per què volem que l'educador social estigui al carrer. Això és una pregunta que ens hem de fer tots. Segurament això és una pregunta que es fan molt més els municipis, i que tenen el repte molt més els municipis, però si els municipis no aglutinen aquest repte, o ens el pensem, no sé per què estarem al carrer, sinó que pensem per què estem al carrer, eh? Això també és un repte. Amb relació a la burocratització, no és la burocratització el que ens ha tret del carrer, la burocratització s'ha imposat perquè s'ha reglamentat tot molt més. Per tant, és molt necessari, també, que hi hagi un personal qualificat per informar i signar informes, o elaborar projectes i signar projectes. I, per tant, la part positiva seria que som personal que podem..., som professionals que podem elaborar aquests documents, també, no només ens visualitzeu com aquells que estem en l'acció directa cap al jove o la persona, visualitzem-nos perquè estem capacitats per elaborar i planificar i portar a terme, també, aquests projectes.

La burocratització la generem les administracions públiques, i és un repte de l'Administració pública que això no sigui així. És cert que és una queixa que podem tenir amb debats més informals, perquè els educadors socials sí que tenim, en la nostra gènesi, l'acció molt directa amb la persona, però un dels reptes que no he citat, per exemple, també, és l'atenció a les persones sense llar. Sense els educadors socials en els espais informals, el sensellarisme potser no s'hagués detectat d'una forma tan clara, ni s'hagués treballat d'una forma tan clara, ni hi hauria una aposta tan decidida per evitar i perquè aquesta situació es doni d'una manera alarmant als nostres carrers. I alhora, ara, ens trobem amb situacions, també, molt desafortunades, no? Quan hi ha joves que, tot i estar en el sistema de protecció, no aconsegueixen els seus objectius, els objectius que nosaltres voldríem cap a ells, i evidentment, estan utilitzant els espais informals i de carrer, no ens és grat, als adults, veure'ls en aquesta situació.

Sostenir que als adults no ens agradi, que als ciutadans no ens agradi aquesta situació, ens fa també pensar què volem i què podem fer als nostres carrers, als municipis, i, si som els educadors socials, acompanyats de què? Sobretot, d'un projecte ben pensat sobre què podem fer.

Gràcies pel recolzament que ens esteu fent amb relació, també, a la Llei d'educació social. Amb relació a la contractació de serveis a les persones, m'haureu de disculpar, avui potser no estic preparada per donar-vos aquesta resposta, però us agraeixo la invitació que ens feu, i m'ho proposo com un repte, preparar-nos al respecte. Disculpeu-me sobre això.

No sé com vaig de temps? *(Veus de fons.)*

La presidenta

Queden tres minuts.

Maria Rosa Monreal

D'acord..., disculpeu un moment..., no sé si he contestat a tothom. Hem dit amb les nostres paraules, també, com deia la il·lustríssima..., d'En Comú Podem, Marta... *(Veus de fons.)* Frías... *(L'oradora riu.)* D'acord..., la manca de Reglament de la LDOIA ens porta a la situació que estem en l'actualitat i nosaltres, cada dia hauríem de sortir al carrer, els educadors socials, a reclamar-ho, perquè veiem aquesta manca greu. Per això he citat alguns dels articles. No podem estar més d'acord en això.

Amb relació als MENA, també..., em recordàveu si s'estan incomplint alguns drets dels infants. D'acord... Bé, jo focalitzaria, per un costat, com ja he dit, no?, si la DGAIA no és suficient, estàvem d'acord, ho hem dit en totes les ocasions. Creiem que una direcció general tenia massa reptes i bé, és cert que s'han pres mesures al respecte i s'han creat unes noves secretaries, amb la qual cosa estem ara en aquesta fase de donar confiança al Govern, a veure com desenvolupa aquest tema i és un moment que ens estan donant participació en taules i donem confiança.

Però no podem deixar de dir quelcom molt evident, amb relació als drets dels infants, i és el tema de l'aspecte legal de la minoria d'edat. Per exemple, vull dir..., evidentment, cobrim o podríem dir que podríem tenir una relativa..., estaríem d'acord en que els drets dels infants s'estan assolint, no s'estan incomplint massa coses, dit amb la veu petita, però clar, a partir dels divuit anys i un dia, estem dient moltes vegades nosaltres, aquest repte de l'emancipació fa molts anys que no s'ha treballat en cap taula d'una forma decidida, i ara encara estem treballant amb nanos que estan al carrer de fa anys. No és el nano que està en el carrer avui, sinó els que estan al carrer fa anys i que han hagut de buscar-se la vida pel carrer.

Què podríem fer perquè els educadors socials estiguessin a les escoles, em dèieu també? Com us deia, tenim publicacions, estem treballant amb les universitats, crec que ja ho he dit, al respecte. D'acord, no em vull deixar res...

Com deia, la il·lustríssima senyora d'Esquerra Republicana, hi ha una situació de perill. Clar, al respecte sí que podem dir que, quan els educadors socials estem en perill amb la nostra pràctica professional, dissortadament, sortim en notícies, quan hi ha joves que estan fent molt de soroll, dissortadament, sortim a les notícies. Els educadors socials no pretenem ser visibles per això, pretenem ser visibles perquè hi ha una pràctica socioeducativa de la qual tota la societat es pugui sentir satisfeta i que no es vulnerin els drets.

Amb relació al lleure, no he agafat bé la nota, ho sento..., sé que m'han comentat alguna cosa amb relació al lleure, si es detectava algun tema d'intrusisme amb relació al lleure, pot ser? *(Veus de fons.)* Sí, perdó..., *(Veus de fons.)* D'acord, la professió feminitzada, sí. A l'Informe 2014, precisament, que el citàvem, es va constatar que, per primer cop, es donava un tomb i la professió es feminitzava. Érem..., si som Col·legi d'Educaores i Educadors Socials de Catalunya és perquè teníem un percentatge molt equilibrat i és cert que, la feminització de la professió no ajuda, com, en general, que es reglamenti o es millorin les seves condicions laborals. Però és cert que

la professió ha tingut homes i dones, i no ha estat millor reglamentada i, en aquest sentit, per això ens proposem fer aquesta llei, perquè tots estiguem en unes bones condicions i puguem fer les nostres competències.

Amb relació a les preguntes que em feia, de si estem preparats per atendre els infants no acompanyats? Sí, sí que estem preparats, perquè som els que hem atès sempre. Una altra cosa és en quines condicions podem exercir la nostra professió, i aquí em repetiria massa i no m'hi puc estendre massa més.

La mediació intercultural? Evidentment, ens és grat fer formació contínua al respecte. Tenim molts companys educadors socials que, o s'han format perquè el seu país d'origen no és Catalunya i després s'han format com a educadors socials a les universitats, doncs, evidentment, formen part del nostre grup de formadors continus al respecte. I sempre estem disposats a aprendre i a col·laborar i a millorar la nostra formació. Això és un repte i una de les preocupacions que també teníem.

Amb relació al tema de salut mental i dels professionals, és el que hem dit en alguna ocasió, no? És un handicap que hi hagi professionals que estiguin en un procés de depressió, això ens fa, dissortadament que, com a professionals estem en molts llocs i ens passen les coses que els passen a tots els professionals, evidentment. Però, perquè posem sobre la taula la salut psicoemocional dels professionals i els treballadors de l'àmbit social? Doncs, perquè precisament, encara no està reglamentada. Els joves amb salut mental, evidentment, és un repte de tothom, perquè la salut mental infantojuvenil és, bé, com allò que es diu, la germana petita de tot el que és el sistema de salut i està bé que el posem sobre la taula perquè s'hauria de revisar i avaluar molt millor.

I potser una confusió que hem tingut és que, quan parlava de l'educador social a l'aula, potser parlava més de la figura del vetllador, que és una altra figura, amb altres competències i una altra categoria. L'educador social pot entrar a l'aula de la mà del docent, òbviament, sempre que calgui, però no seria una mica la intencionalitat primera que tenim, però és cert que si es percep el centre educatiu com un ampli equip educatiu, que vol formar persones i ciutadans, aquest equip multidisciplinari pot donar molta millor resposta als reptes del país, també.

Bé..., jo són les notes que he pres, no sé si m'he deixat alguna cosa, eh?

La presidenta

Molt bé, moltes gràcies, senyora Monreal. No sé si algun grup vol fer alguna apreciació..., no?, doncs, li agraïm molt la seva assistència, que ens hagi explicat la situació de les educadores i educadors d'aquest país, i li demanem que, si hi ha algun dubte d'alguna pregunta que li han formulat, no disposava de la informació, la comissió està oberta que puguin fer arribar, des del Col·legi, la documentació pertinent i nosaltres ja la redistribuiríem a tots els grups parlamentaris.

Moltes gràcies de nou i aquesta casa sempre serà oberta per a vostès.

Ara farem un recés de dos minuts per acomiadar la compareixent i reprendrem la comissió.

La sessió se suspèn a un quart de dotze del migdia i onze minuts i es reprèn a dos quarts de dotze i tres minuts.

Sol·licitud de sessió informativa amb el conseller de Treball, Afers Socials i Famílies sobre el deute de la Generalitat amb les entitats que gestionen centres de menors

354-00052/12

Molt bé, reprenem la sessió de la comissió amb el punt número 2, que és la votació de Sol·licitud de sessió informativa del conseller de Treball per informar sobre el deute de la Generalitat a entitats que gestionen centres de menors. És una sol·li-

cidut demanada pel Grup de Catalunya en Comú Podem, no sé si volen dir alguna cosa? *(Veus de fons.)*

Senyora Ribas? *(Veus de fons.)* És el punt número 2...

Marta Ribas Frías

Perdoni, eh?, disculpi, és que estava jo ara aquí despistada... No, no, la veritat és que crec que no cal... *(La diputada riu.)* No cal defensar la proposta, em sap greu, no cal.

La presidenta

No passa res, només era per si volia fer algun comentari al respecte.

Doncs passàriem a la votació... *(Veus de fons.)* Sí, la diputada Vilalta, del Grup Republicà?

Marta Vilalta i Torres

Sí presidenta, si podem un moment fer explicació del sentit de la nostra votació en aquest punt?

La presidenta

Endavant, sí. Tot i que, òbviament, estem sempre a favor que tothom..., i més els membres del Govern, vinguin a donar les explicacions que faci falta, en aquest cas concret ja els avanço el posicionament del nostre grup en contra d'aquesta sol·licitud de sessió informativa del conseller, precisament, perquè és cert que és un tema important, n'hem parlat moltíssim a les comissions, també en el marc del ple, però és veritat també que el conseller va venir a parlar, també, d'aquest tema en alguna altra compareixença i així mateix tenim pendent la compareixença de la secretària d'Infància i Adolescència i Joventut, així com la directora general de la DGAIA. I per tant, jo crec que seran elles les responsables de poder donar totes les explicacions que facin falta en aquest sentit.

I per tant, simplement per poder explicar el sentit de la negativa de la nostra votació, però reiterar que, evidentment, sempre estem a favor de donar totes les explicacions que facin falta, però en aquest cas, creiem que serà bo que ho pugin fer les responsables directes d'aquesta qüestió.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada.

Si no hi ha cap més observació, passàriem a la votació d'aquesta sol·licitud de compareixença al punt número 2.

Vots a favor?

Són 9 vots a favor, dels grups parlamentaris de Ciutadans, Catalunya en Comú Podem i Socialistes i Units per Avançar.

Vots en contra?

Deu vots en contra, dels grups parlamentaris Republicà i Junts per Catalunya.

Per tant, aquesta sol·licitud queda rebutjada.

Sol·licitud de compareixença d'una representació de SOS Racisme perquè presenti l'informe corresponent al 2017

356-00203/12

Passem al següent punt de l'ordre del dia, que és la Sol·licitud de compareixença d'una representació de SOS Racisme davant la comissió, demanada pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. No sé si volen fer alguna observació? No? *(Pausa.)*

Doncs passàriem a la votació d'aquesta sol·licitud.

Vots a favor del punt número 3.

S'aprova per unanimitat dels grups parlamentaris.

Sol·licitud de compareixença de Teresa Casanovas, directora del Centre de Formació Professional de l'Automoció de Martorell (Baix Llobregat) perquè informi sobre la situació del Centre

356-00205/12

Passem al següent punt, que és el punt número 4, Sol·licitud de compareixença de la senyora Teresa Casanovas, directora del Centre de Formació Professional de l'Automoció de Martorell, per informar sobre la situació del centre, demanada pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. No sé si volen fer alguna observació? *(Pausa.)* No?

Passaríem a la votació, doncs, d'aquesta compareixença.

Vots a favor?

S'aprove per unanimitat dels grups parlamentaris.

Sol·licitud de compareixença de Maria Assumpció Vilà i Planas, síndica de greuges de Barcelona, perquè informi sobre la situació dels menors estrangers no acompanyats

356-00222/12

I finalment, les sol·licituds de compareixença, el punt número 5, que és la Sol·licitud de la senyora Maria Assumpció Vilà, síndica de greuges de Barcelona, davant d'aquesta comissió, per informar sobre la situació dels menors estrangers no acompanyats. També sol·licitada pel Grup Parlamentari dels Socialistes, no sé si volen fer alguna observació? *(Pausa.)* No? *(Pausa.)*

Doncs passaríem a la votació de la compareixença.

Vots a favor?

També s'aprove per unanimitat dels grups parlamentaris.

I, un cop votades les sol·licituds de compareixença, passaríem al següent punt de l'ordre del dia... *(Veus de fons.)* Sí, el senyor Moreno que vol...

Raúl Moreno Montaña

Presidenta, per una qüestió d'ordre, voldríem demanar si la proposta de resolució sobre la residència pública per a la gent gran de Granollers, la podríem tractar al final de la comissió, que fos l'última proposta de resolució i, per tant, li demano una alteració de l'ordre del dia.

La presidenta

Bé, no sé si hi ha alguna observació, per part de la Presidència no hi ha cap problema substancial, el punt número 7 com a últim del dia.

Proposta de resolució sobre la realitat sociolaboral del col·lectiu de persones transgènere

250-00183/12

Doncs, seguim amb l'ordre del dia, és el punt número 6, que és la Proposta de resolució sobre la realitat sociolaboral del col·lectiu de persones transgènere. És una proposta presentada pel Grup de Ciutadans. Per tant, per defensar-la, té la paraula la diputada Noemí de la Calle.

Noemí de la Calle Sifré

Gracias, presidenta. Esta propuesta de resolución nació en la legislatura pasada, cuando desde mi grupo parlamentario hicimos una interpelación sobre la feminización de la pobreza y quisimos poner el foco en el colectivo de mujeres trans, porque es un colectivo que sufre, pues..., parece que esté destinado a la exclusión social, ¿no?, por las trabas que se encuentran en lo que es en el acceso al trabajo.

El colectivo trans se enfrenta día a día a situaciones de conflicto, como, por ejemplo, es usar la tarjeta de crédito, viajar, practicar deporte, incluso utilizar un cuarto de baño. El proceso para conseguir un nuevo DNI es largo y complicado, y la falta de concordancia entre su imagen corporal y su nombre legal hace que constantemente tengan que estar dando explicaciones. Y si, como comentaba, si para este colectivo la inserción laboral es especialmente dificultosa, en el caso de las mujeres se agrava, pues son rechazadas en casi cualquier profesión y el subempleo y la precariedad suelen ser habituales.

Las entidades nos alertan de que las mujeres trans pasan menos desapercibidas en la sociedad y que es necesario tomar medidas para eliminar los prejuicios e inconvenientes para contratar. Una de las cosas que nos comentaban es que mostraban su preocupación porque no existe ningún estudio de la realidad sociolaboral del colectivo de personas trans para tener datos oficiales, y tener una propuesta en la que pudiesen ir haciendo aportaciones. Este es uno de los puntos que solicitamos, realizar un estudio sobre la realidad sociolaboral del colectivo de personas trans.

Por otro lado, también, en cumplimiento de la Ley 11/2014, que en su artículo 21.d se habla de: «Realizar...», disculpad, en el artículo, sí: «Desplegar estrategias específicas para la inserción laboral de las personas transgénero.» Por eso pedimos que, por parte del SOC se elaboren programas de inserción sociolaboral, dirigidos de forma específica para el colectivo trans, que incluyan itinerarios personalizados en orientación, formación y cualificación profesional, así como los recursos necesarios para facilitar, pues, la visibilización y denuncia de discriminaciones.

Y, por último, en el último punto, pedimos realizar una campaña de desestigmatización y no discriminación que elimine los prejuicios en la contratación de las personas trans, que son también, pues, contenido de la propia ley del colectivo LGTBI.

Tenemos que abordar este problema, es uno de los colectivos con una tasa de ocupabilidad más baja y, al final, estas personas se ven abocadas, probablemente, como decía, a la marginalidad y a la exclusión social, si no tomamos medidas y favorecemos esta ocupabilidad.

Gracias.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Atès que hi ha esmenes presentades pel Grup Republicà i Junts per Catalunya, ara és el torn, per defensar les esmenes presentades, en primer lloc, el Grup Republicà, té la paraula el diputat Jordi Albert.

Jordi Albert i Caballero

Bé, moltes gràcies presidenta. Aquesta és una proposta de resolució que consta de quatre punts. Dels quatre punts, en el primer..., bé, no hi podem donar suport, per una qüestió evident, perquè és constatar que la Moció 117/XI del Parlament, aprovada en tots els seus punts el 27 d'abril del 2017, no va ser complerta pel Govern, aquesta proposta és una proposta, una moció que, en el seu moment es va aprovar i que, en aquell moment, el Grup de Junts pel Sí també va ser un dels presentants i que incorpora molts punts, dels quals és molt agosarat dir que el Govern no ha fet absolutament res sobre cada un d'aquests punts. Perquè, en efecte, sí que s'ha avançat i s'ha avançat força en aquesta qüestió.

Ara bé, sí que donarem suport als punts 2, 3, i 4, tot i que havíem presentat una esmena per intentar arribar a una transacció, però és cert, aquí hi ha un article, l'article 21, en el seu punt 4 de la mateixa llei, de la Llei 11/2014, que reconeix que calen aquests plans específics per a les persones transgènere. I, per tant, hem de fer aquest desplegament i s'ha de fer en tota la seva extensió, en els programes del SOC, on ja s'està fent formació específica, també, per a les persones que hi treballen i que, per tant, han de fer front a aquesta problemàtica. Que quan tenen un usuari o una usuària que necessita respostes respecte als seus problemes, i per tant, hem de continuar amb aquest desplegament.

Hi estem d'acord i donarem suport, també, a la realització d'aquest estudi, un estudi sobre la realitat sociolaboral, perquè segurament ens ajudarà a enfocar molt i millor i per tant, també, a determinar en quines zones del nostre país necessitem una major atenció i necessitem focalitzar millor aquesta problemàtica per a donar-hi respostes. Perquè és cert, nosaltres també ho sabem perquè tenim bona relació amb aquests col·lectius, que totes les sigles LGTBI no parteixen de les mateixes condicions d'igualtat social, ara mateix. I per tant, com que no parteixen d'aquestes condicions d'igualtat, hem de focalitzar cap a les problemàtiques específiques de cada una d'aquestes sigles. Que totes són molt importants, però cal també reconèixer quin és l'acceptació social que hi ha, ara mateix, darrere de cada una d'elles.

Agraïm també a la diputada les converses que hem mantingut a l'hora d'intentar transaccionar, hem presentat esmenes, però també és cert que tenim plena consciència de la situació actual i per tant, aquest grup parlamentari donarà suport al que jo crec que és l'important d'aquesta moció, d'aquesta PR, que són els punts 2, 3 i 4 que es presenten.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. Ara, per posicionar-se de les esmenes presentades, és el torn del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya. Té la paraula la diputada Montserrat Macià.

Montserrat Macià i Gou

Moltes gràcies, presidenta. El nostre grup parlamentari, exactament igual com el Grup Republicà, donarem suport als punts 2, 3 i 4 de la PR, que són, en definitiva, també, els que ja preveu la Moció 117/XI, per reduir la pobresa, l'exclusió i la marginació de les persones trans.

I, tal com ja es va argumentar en aquella moció, efectivament, tenir eines, tenir instruments que ens permetin tenir un coneixement molt més real i molt més contrastat de la realitat sociolaboral d'aquest col·lectiu, ens ajudarà moltíssim a adoptar mesures que corregeixin les debilitats i les amenaces, especialment, esperem, amb les dones trans. Perquè tenim clar que tenir una bona diagnosi comporta actuar directament allà on cal, no?, allà on es requereix. I, tot i la situació pressupostària que té ara mateix el Govern. Està clar que és necessari comptar amb eines que avaluin la situació de vulnerabilitat, aquesta vulnerabilitat sociolaboral del col·lectiu trans, que ens doni les pautes per orientar i fer-hi front.

Per nosaltres, tenim claríssim que per al nostre grup parlamentari és fonamental que tothom, sigui quina sigui la nostra realitat de gènere, puguem inserir-nos dins del mercat de treball, dignament i sense cap mena d'exclusió i per això treballem per aconseguir que a Catalunya es pugui viure la transidentitat o diversitat sexual i afectiva, en plena llibertat.

I si tenim una bona diagnosi, podrem dissenyar, precisament, estratègies adreçades al mercat laboral que ens ajudin a treballar en contra de l'estigmatització. I, efectivament, la Llei 11/2014, que regula precisament la garantia real i efectiva de la no discriminació, i del ple exercici dels drets des les persones transgènere en matèria d'ocupació i en les condicions de treball i el foment d'indicadors d'igualtat i la formació específica en la inspecció laboral i en prevenció de riscos laborals que també són regulats per aquesta llei.

Per això és que –i com ja s'estan duent a terme– donem suport que se segueixin elaborant protocols d'inserció sociolaboral, per acompanyar el col·lectiu de persones trans que inclouen: formació, capacitació i inserció laboral, així com facilitar la visibilització i denúncia de discriminacions. Ho deie el diputat d'Esquerra Republicana, s'han iniciat conjuntament amb el SOC, protocols per acompanyar les persones trans que ho requereixin, en formació, capacitació, inserció laboral. Que cal fer més? Totalment d'acord, estem totalment d'acord. Que cal abordar o acabar

d'implementar l'article 21, com bé es deia, no?, mesures d'actualització per l'ocupació, claríssimament, no?

Especialment el punt *d*, aquest punt de «desplegar estratègies per a la inserció laboral de les persones transgènere», està claríssim, nosaltres hi insistirem, en aquest sentit. Ara bé, donem suport als punts 2, 3 i 4, però no donem suport, com no pot ser d'una altra manera, al punt 1, no?, doncs, perquè sí que claríssimament, nosaltres constatem el compromís del Govern en tots els sentits, vers el col·lectiu trans, eh? Aquest compromís hi és i per això es desenvolupa la llei, i per això s'estableixen plans d'acció. I crec que vostès ho saben, això, eh? Malgrat que jo també entenc, doncs, que la seva feina és d'això, no?, però que tenim clar que cal fer sempre més, que sempre s'ha de fer més, és claríssim, i que a vegades, el que es fa és difícil que tingui la necessària visualització, també. I, sobretot, si tenim en compte l'excepcionalitat que, des de fa un any, viu el nostre país.

En tot cas, jo sí que vull recordar la quantitat de diners, gairebé un milió i mig d'euros que s'han destinat al col·lectiu LGTBI, i a més a més, d'accions de suport al món local, per acabar per implementar mesures d'igualtat per a persones LGTBI.

Però és clar que cal fer més; totalment d'acord, estarem al darrere.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari dels Socialistes i Units per Avançar. Té la paraula el diputat Raül Moreno.

Raül Moreno Montaña

Gràcies, presidenta. Molt breument, per expressar el nostre recolzament a aquesta proposta de resolució. També una certa preocupació per les esmenes que presentaven Junts per Catalunya, el Grup Parlamentari Republicà, i entenc perfectament, en tot cas, que el Grup de Ciutadans no les hagi acceptat, dient coses com: «En la mesura del possible; dins la situació pressupostària de pròrroga de la Generalitat, fer un estudi...» És a dir, són coses molt poc concretes, que van una mica en la línia de la crítica que nosaltres hem fet moltes vegades a aquest mateix Govern.

És a dir, si es vol donar recolzament al col·lectiu LGTBI, des del punt de vista de la inserció laboral, jo no nego que el SOC estigui fent alguns programes, i alguns protocols d'inserció, però que són clarament insuficients. Jo crec que seria bo, en tot cas, que les lleis que s'aproven en aquest Parlament es despleguin i que es dotin pressupostàriament i ja no donaríem només una cobertura, des del punt de vista de la inserció laboral, sinó sobre la inserció social d'aquest col·lectiu.

I per tant, en aquesta línia, nosaltres votarem a favor de la proposta de resolució i exigint i demanant, un altre cop, doncs, més celeritat, més concreció per part del Govern, en l'elaboració i la implementació d'aquesta llei.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari Catalunya en Comú Podem. Té la paraula la diputada Marta Ribas.

Marta Ribas Frías

Gràcies. Evidentment, farem suport a aquesta proposta. Calen eines per a la recerca de feina, per ajudar a superar les moltes traves extremes que tenen les persones trans. Fins i tot per anar a una entrevista, per l'element escènic, no?, d'enfrontar-se a una entrevista de feina, per la manca d'informació de la societat, en general, sobre aquesta realitat fa més que necessari el suport i l'actuació per part de l'Administració per resoldre un element bàsic de vida, com és que es pugui ser autònom i tenir una feina i que no hi hagi una discriminació per raó d'identitat sexual. I en aquest cas, doncs, per a les persones transgènere.

Pel mateix motiu que també –ja s’ha explicat– ens alegrem que no s’acceptin les esmenes, perquè la veritat és que pervertien la lògica de la proposta i només podem mostrar la nostra perplexitat per aquest tipus d’esmenes, que no és tant pel contingut en sí, no?, de si hi ha els recursos, o no hi ha els recursos, si hi ha un pressupost prorrogat i per tant, la limitació pressupostària, doncs..., sinó per la sensibilitat, o, més aviat, per la manca de sensibilitat que es demostra en un redactat d’esmena d’aquest tipus, en un tema d’aquesta índole, que no només està reglamentat en una llei que s’ha aprovat per part del Parlament de Catalunya, sinó que s’està mostrant una realitat brutal per a persones i que, evidentment, no..., vaja, no voldria dubtar que, des d’una administració pública catalana, que s’ha de regir per unes lleis aprovades per aquest Parlament, hi ha d’haver voluntat de fer programes en aquest sentit, i formació i acompanyament per facilitar que les persones transgènere trobin feina.

Per tant, el redactat en sí de les esmenes, especialment de la primera, bàsicament, és que crec que trenquen amb una sensibilitat mínima bàsica sobre el tema de què s’està tractant i per tant..., bé, mostrar el nostre rebuig a aquest tipus d’esmenes i alegrar-nos que no s’acceptin.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Ciutadans, per posicionar-se de les esmenes presentades, demanarem a tots els diputats que s’acostin una mica més al micro, perquè hi ha algunes intervencions que no se sent gaire bé, i perquè quedi ben gravat és millor que tothom tingui el micro ben a prop.

Senyora de la Calle, quan vostè vulgui.

Noemí de la Calle Sifré

Bueno, como ya se ha dicho, no hemos aceptado las enmiendas, pero queremos agradecer al diputado Jordi Albert, pues, el buen entendimiento que hemos podido tener al final. Por nuestra parte esperamos que el Govern pueda..., se ponga manos a la obra para cumplir este estudio sobre la realidad sociolaboral, los programas de inserción sociolaboral en el SOC, y la campaña contra la discriminación, porque todo va en la línea de cumplir parte de esta ley, por la que yo creo que muchos estamos orgullosos, porque supuso un gran avance social.

Cataluña fue pionera aprobando esta ley, y las leyes no solo basta con aprobarlas, las leyes también hay que dotarlas de los recursos humanos y económicos necesarios para garantizar los derechos que ellas recogen, sobre todo cuando son leyes sociales. Yo creo que tenemos que poner todos de nuestra parte para poder cumplirlas.

Gracias.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada.

Ara passarem a la votació d’aquesta proposta de resolució.

S’ha demanat votació separada del punt número 1.

Primer votarem el punt número 1 i després votarem, conjuntament, els punts 2, 3 i 4.

Comencem amb la votació del punt número 1.

Vots a favor?

Nou vots a favor, dels grups parlamentaris de Ciutadans, Catalunya en Comú Podem i Socialistes i Units per Avançar.

Vots en contra?

Deu vots en contra, dels grups parlamentaris Junts per Catalunya i Republicà.

Per tant, el punt número 1 queda rebutjat.

Passem a la votació dels punts 2, 3 i 4?

Vots a favor?

S’aproven per unanimitat, els punts 2, 3 i 4.

Per tant, d'aquesta proposta de resolució, queda rebutjat el punt número 1 i aprovats els punts números 2, 3, i 4.

Ara passarem..., bé, el punt número 7 s'ha demanat de posposar l'últim punt de l'ordre del dia.

Proposta de resolució sobre la convocatòria d'ajuts per a fomentar la contractació de persones majors de quaranta-cinc anys (retirada)

250-00193/12

Teòricament tocaria el punt número 8, de proposta de resolució, però em sembla que el Grup de Ciutadans demane retirar aquest punt? (*Veus de fons.*)

El punt número 8 (*Veus de fons.*) Si vol fer algun comentari? Posposar o retirar? (*Noemí de la Calle Sifré demana per parlar.*)

Noemí de la Calle Sifré

No, no..., solicitamos retirar el punto número 8, porque en su momento de presentación..., fue en mayo y en agosto ya, digamos que, lo que se pedía en esta propuesta de resolución ya se ha cumplido.

Gracias.

La presidenta

Exacte, doncs retirem el punt número 8 de l'ordre del dia.

Proposta de resolució sobre les convocatòries de subvencions dirigides a entitats socials

250-00197/12

I ara passem al punt número 9, que és la proposta de resolució sobre les convocatòries de subvencions dirigides a entitats socials. És una proposta de resolució presentada pel Grup de Ciutadans, per defensar-la té la paraula la diputada Camino Fernández.

María del Camino Fernández Riol

Muchas gracias, presidenta. Todos conocemos la gran labor, el gran trabajo y la labor que realiza el tercer sector con aquellos colectivos que más necesitan de la protección de la Administración. Su labor va desde la atención a las personas con mayor problemática social y económica a proyectos de ocupación e inserción, defensa de los derechos humanos, apoyo a colectivos como el de las personas con discapacidad. Son muchas sus líneas de actuación.

Las diferentes entidades nos trasladaron que uno de los obstáculos que se encuentran a la hora de desarrollar su actividad es la incertidumbre de la continuidad de los proyectos. Hay proyectos que desarrollan que dependen de las subvenciones. Pero al retraso y la tardanza en convocar las bases de éstas por parte de la Generalitat, le debemos sumar todos los trámites burocráticos que les siguen, como son la presentación de varias memorias hasta que se aprueba y se concede la subvención.

La mayoría de las entidades, y en la medida que su capacidad económica se lo permite, adelantan el dinero para dar continuidad a ese proyecto, pero, sobre todo, para poder seguir atendiendo las necesidades de todos esos colectivos, a los que ayudan y protegen, ya que ellos llegan allí donde el *Govern* no es capaz de llegar. ¿Cómo trabajar en una pobreza cronicada sin recursos? ¿Cómo conseguir planes de formación, ocupación e inserción, sin recursos?

Nuestra propuesta va dirigida a que puedan tener estabilidad, dar mayor viabilidad al sector y ayudar a planificarse. Con esta propuesta, intentamos garantizar la realización de los proyectos que llevan a cabo, porque no podemos dejar que aque-

Ilos que están cubiertos bajo el paraguas de la seguridad que estas asociaciones y entidades les dan, queden desprotegidos por meros trámites burocráticos.

Muchas gracias.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Atès que hi ha esmenes presentades pel Grup de Socialistes i Units per Avançar, té la paraula per defensar-les el diputat Raúl Moreno.

Raúl Moreno Montaña

Gràcies, presidenta. En general, el contingut d'aquesta proposta de resolució, tal i com ha explicat la diputada, trobem que és correcte, en el sentit que és una demanda que fan moltes entitats del tercer sector, ONGs, que treballen normalment amb l'Administració i que veuen com, per portar a terme un projecte social, de qualsevol mena, si tenen una relació de demanar subvenció a l'Administració pública, aquesta subvenció normalment arribar a la meitat del projecte, i es justifica molt després, mentre els diners arriben una mica abans, però sempre hi ha un problema perquè he de gastar-me els diners, però no els puc justificar perquè són tres mesos...

O sigui, normalment, els que hem estat en entitats socials sabem que és un caos. I clar, jo crec que fem les coses més difícils i per tant, endreçar aquest sistema de subvencions estaria bé.

I nosaltres ja vam proposar, en el Ple, la legislatura passada, pel que té a veure, per exemple, amb les subvencions i amb les publicacions de les ordres dels centres especials de treball, que té a veure amb les condicions laborals de persones amb discapacitat, però també la subvenció del seu SMI, etcètera, que fa que no tenir-les més o menys calendaritzades pot posar en perill algunes entitats del tercer sector, alguns centres de treball petits, que han de fer un esforç molt gran d'atenció de tresoreria i que, moltes vegades això no funciona, no els va bé, doncs, intentar calendaritzar-ho.

En aquest sentit, amb aquesta proposta de resolució nosaltres hem presentat un parell d'esmenes que, el que venen a dir és: Intentem que durant els tres primers mesos de l'any es pugui justificar la subvenció rebuda l'any anterior i es convoqui la nova subvenció, per tal de tenir un decalatge només de tres mesos i que les entitats sàpiguen que, quan arriba a finals d'any, sabran que hauran de justificar –i han de justificar– no hi ha una altra, són diners públics i s'ha de poder fer, però amb una certa celeritat i un cert ordre, no?

I per altra banda, la segona esmena, anava també en aquest sentit, però sobretot ho centrem en aquelles subvencions que són de caràcter plurianual. És a dir, per fer el mateix, anys repetitius, i no haver de demanar-la cada any. I aquí, aprofito on està l'esmena, per dir que no només seria bo, o fora bo que tinguessin subvencions de periodicitat quadriennal, com a màxim, cada quatre anys, sinó passar de la subvenció al concert, no?, per projectes que tenen una continuïtat i jo crec que aquesta seria una fórmula que, des del punt de vista de la mateixa tramitació, seria molt més interessant que no la subvenció. Però bé, és un altre debat.

En tot cas, si ha d'haver-hi subvenció, considerem que s'ha de fer de manera més professional, amb més transparència, però sobretot garantint que el projecte es pugui portar a terme sense interrupcions, i garantint que les entitats no pateixin cada cop que s'han de presentar unes subvencions d'aquestes característiques.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari Catalunya en Comú Podem, té la paraula la diputada Marta Ribas.

Marta Ribas Frías

Gràcies. Farem suport a la proposta, especialment si s'hi incorporen aquestes dues esmenes del Partit Socialista, del Grup Socialista, crec que aclareixen i milloren la proposta de sistema de funcionament. Certament, totes som conscients de

les queixes d'entitats, ONGs, organitzacions que depenen, pels seus projectes, de subvencions i de com, any rere any, en governs diversos, a més, no funciona. No funciona el sistema de subvencions i sembla impossible que ho fem funcionar tan malament.

Per tant, bé..., apostant crec que, per la millora que hauria de ser definitiva, que és la part de concerts, però que evidentment, això no treu que hi ha d'haver alguns projectes que funcionin via subvencions, creiem que la proposta, doncs, que el primer trimestre sigui el de justificació i convocatòria, sempre..., ja seria un gran què. I si a més a més, hi pot haver una certa plurianualitat en projectes que tenen una certa continuïtat, doncs, seria fantàstic. Per tant, molt d'acord amb la proposta, especialment amb les aportacions fetes pel Grup Socialista.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari Republicà. Té la paraula la diputada Najat Driouech.

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, presidenta. Bé, nosaltres ja els avancem que votarem en contra dels dos punts que té la proposta de resolució. Primer de tot perquè, més que res, moltes de les convocatòries són convocatòries que ja es plantegen amb caràcter plurianual, no?, amb l'objecte de donar una continuïtat i sostenibilitat a les entitats. La durada de les convocatòries es sol fer corresponent, com es lògic, amb la durada de la legislatura.

Per altres línies, especialment per activitats amb l'abast temporal més reduït, es convoquen subvencions anuals, amb l'adaptació de cada convocatòria a les necessitats de cada exercici, com l'accés a noves entitats beneficiàries. Què volem dir amb això? Que la relació entre l'Administració i les entitats socials per desenvolupar polítiques socials i dur a terme la provisió de serveis socials especialitzats amb les entitats socials, es produeixen a diferents nivells i per una gran diversitat de finalitats.

Tenim subvencions anuals, que es tracta de subvencions anuals a projectes d'entitats que poden ser projectes innovadors, nous models d'intervenció, polítiques associades a la vulnerabilitat i urgència social. Per una altra part, tenim subvencions bi-anuals, que es tracta més pròpiament de serveis socials que, per les seves peculiaritats es finança mitjançant subvencions i, per altra part, també, tenim concerts o col·laboracions amb entitats, que es tracta de finançament per a la provisió concertada de serveis socials presents a la cartera de serveis socials. (*Se sent remor de fons d'una manifestació.*) No sé si em sentiu, però...

La diversitat de la relació, funcions, expertesa, necessitats i altres aspectes, fan inviabile concebre un únic model de relació amb les entitats socials de caràcter quadriennal, donat que generaria un sistema amb excessiva rigidesa. Com podríem modificar les línies, si apareixen noves necessitats? Hem d'esperar quatre anys, i si es produeixen, per exemple, necessitats sobrevingudes, com les que actualment viu el nostre país, com la crisi migratòria o la necessitat creixent d'atenció a joves migrants sense referents familiars, o la integració sociolaboral dels joves extutelats? No podem modificar les bases de concessió i justificació de subvencions durant quatre anys que significa perdre molta capacitat de reacció davant la realitat social tan canviant.

Respecte al segon punt, vostès proposen una agilitat o una facilitat per... (*Se sent un petard. L'oradorariu.*) Perdoneu, m'estic posant una mica nerviosa... Dic, vostès proposen o denuncien i diuen que volen una simplificació de la tramitació de la subvenció. Bé, des del Departament, s'ha posat... (*se sent un petard*) s'ha intentat donar resposta, i s'intenta donar resposta a aquesta necessitat, però clar, hi ha una normativa que regula tot el sistema de subvenció.

Però tot i així, ha intentat posar solucions. Per exemple, la tramitació telemàtica des de la sol·licitud, l'atorgament o el període d'al·legacions i fins i tot, en la seva justificació; pel que fa a l'àmbit social, la sol·licitud única i resolució única per a to-

tes les línies de subvenció que presenti una entitat a la comissió de valoració transversal i els mateixos criteris d'avaluació; la declaració responsable, en comptes de presentar documentació, sempre que sigui possible, i per últim... (*persisteix la remor de fons d'una manifestació*), a l'hora de justificar s'està introduint, gradualment, la justificació per mostreig, amb la qual cosa, no s'ha de presentar tots els justificants de despesa o per compte justificatiu auditor.

Per aquest motiu, el nostre posicionament és que no votarem a favor d'aquesta proposta.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat Ferran Roquer.

Ferran Roquer i Padrosa

Gràcies, presidenta. Bé, ens sembla que ens presenten una proposta de resolució amb bona intenció i que, sobretot, pel que passava un temps enrere, hauria aportat alguna solució. Ja l'any 2016, el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, ajunta la convocatòria ordinària de subvencions per projectes i entitats en una única convocatòria. I el 2017, proposa una línia bianual per als exercicis 2017 i 2018, per valor de 217 milions. I manté una convocatòria de set milions i mig, per a aquelles línies que requereixen que siguin anuals.

D'altra banda, el 2017 s'incorpora la gestió del fons de l'IRPF que, el Consejo de Política Territorial, eh?, del passat tres del set del 2017, obliga que sigui una convocatòria específica i obliga que sigui anual. Per tant, tots aquests diners no es poden posar en convocatòries plurianuals. Hi ha tota una sèrie de serveis, hi ha tota una sèrie de serveis que neixen d'unes problemàtiques concretes, d'un moment determinat. Aquestes problemàtiques concretes no es podien haver previst fa quatre anys. Per tant, el Departament ha d'estar amatent a poder donar solucions i subvencions a entitats que puguin solucionar aquestes problemàtiques.

I el que sí que creiem que hauria de passar, i se n'ha parlat molt, en aquest mateix Parlament, és que la cartera de serveis de la Generalitat, del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, fos més dinàmic, fos més fàcil d'intervenir-hi i que, projectes que havien estat objecte d'una subvenció, poguessin passar a concert. Aquesta sí que, per a nosaltres, seria una via de solució perquè aquestes entitats tinguessin menys dificultats a l'hora de justificar..., tinguessin menys dificultats a l'hora d'accedir a subvencions.

Val a dir que les convocatòries de subvencions no depenen, únicament i exclusivament, de la voluntat que tingui el departament en aquell moment, sinó de l'existència o no de pressupostos, de la verificació per part de diversos ens de l'Administració..., amb la qual cosa fa que sigui molt difícil, amb pressupostos que sovint s'aproven un cop ha començat l'exercici, poder treure les convocatòries de subvencions en el primer trimestre, com sí que seria desitjable, tal com apunta l'esmena del Partit Socialista.

Però, en qualsevol cas, els terminis de l'Administració, les legislacions que nosaltres mateixos posem a l'Administració, els hem de complir i ens porten, a vegades, aquestes disfuncions.

Vostès ens demanen de simplificar els tràmits administratius que han de portar les entitats a l'hora de justificar les subvencions. És veritat que, en l'àmbit dels serveis socials hi ha entitats molt petites, les quals tenen molta dificultat a l'hora de justificar les subvencions, però, en qualsevol cas, els administradors del diner públic, el que no poden fer, de cap manera, és no controlar què es fa amb el diner que s'aporta a les subvencions.

És per totes aquestes dues circumstàncies que els he expressat anteriorment, que nosaltres rebutjarem la proposta de resolució.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. Ara, per posicionar-se per les esmenes presentades, té la paraula el Grup Parlamentari de Ciutadans, la diputada Camino Fernández.

María del Camino Fernández Riol

Gracias. Decir que aceptamos las enmiendas presentadas por el PSC. Y, en todo caso, no nos sorprende el posicionamiento del Gobierno, puesto que ya les va bien tener a las entidades secuestradas; una pena.

Muchas gracias.

La presidenta

Moltes gràcies.

Passarem a la votació d'aquesta proposta de resolució.

Vots a favor?

Nou vots a favor, dels grups parlamentaris de Ciutadans, Socialistes i Units per Avançar i Catalunya en Comú Podem.

Vots en contra?

Deu vots en contra, dels grups parlamentaris Junts per Catalunya i Republicà.

Per tant, aquesta proposta de resolució quede rebutjada.

Proposta de resolució sobre la construcció d'una residència pública per a gent gran a Granollers

250-00190/12

Passem a l'últim punt de l'ordre del dia, que és el punt número 7, de la Proposta de resolució sobre la construcció d'una residència pública per a la gent gran a Granollers. Presentada pel Grup Parlamentari de Socialistes i Units per Avançar, té la paraula, per defensar-la, el diputat Raúl Moreno.

Raúl Moreno Montaña

Sí, presidenta. El punt el defensarà el diputat Jordi Terrades (*rialles*), que estem absolutament coordinats. (*Rialles i alguns aplaudiments.*)

La presidenta

Doncs, per defensar la proposta de resolució en qüestió, li donarem la paraula al diputat de Socialistes i Units per Avançar, Jordi Terrades.

Jordi Terrades i Santacreu

Gràcies, presidenta. Aquesta proposta de resolució que el Grup Parlamentari Socialista presenta ve motivada perquè, igual que ens passa amb la sanitat, pel que fa referència a les places residencials de gent gran, el Vallès Oriental i Granollers estan per sota de les places o del percentatge de places que, per cada mil habitants, tenim a Catalunya.

Si a Catalunya, per cada mil habitants, tenim vuitanta-sis places residencials, a Granollers en tenim cinquanta-dues. I si a Catalunya, places de centre de dia, tenim, per cada mil habitants, vint-i-set; a Granollers, n'hi ha disset. Que és una mitjana que, més o menys es demana en el conjunt de pobles i ciutats del Vallès Oriental, és a dir, de places residencials, un 40 per cent per sota la mitjana de Catalunya; de centre de dia, un 38 per cent.

A Granollers, capital del Vallès Oriental, persones de més de setanta-cinc anys, en aquests moments, en tenim 5.156. El temps mitjà per accedir a una plaça pública, el mes de maig d'enguany, són les dades que m'han facilitat, estem entre dos anys i mig i cinc anys, en funció del grau de necessitat d'aquestes persones. En aquests moments, hi ha 334 ciutadans i ciutadanes de la ciutat, persones grans de més de setanta-cinc anys, que estan en llista d'espera.

I la projecció de persones grans amb dependència, en els propers cinc anys, creixerà un 12 i mig per cent, i, en els propers deu, un 27 per cent. És per això que, des de fa ja un bon grapat d'anys, des de l'Ajuntament de Granollers, es proposa la construcció d'una residència per a gent gran, amb cent vint places, i trenta-vuit places de centre de dia, buscant, intentant buscar al llarg de tot aquest temps, la concertació per part d'aquell qui té la competència, que no és altre que el Govern de la Generalitat de Catalunya, i la concertació d'aquestes places públiques. Ja ha posat a disposició, l'Ajuntament, al Govern de la Generalitat, un solar de 2.700 metres quadrats. És més, l'Ajuntament de Granollers ha fet una altra cosa, que és que, des de l'any 2012 va adjudicar un projecte executiu de construcció d'aquest centre, que el té redactat, que estaria en disposició de licitar-se demà mateix.

Què és el que demanem amb aquesta proposta de resolució? Doncs, justament, que el Govern de la Generalitat s'impliqui en la seva construcció i, sobretot, en la concertació de les places residencials. Fins i tot els avanço que l'Ajuntament estaria disposat a assumir bona part del cost de construcció d'aquest centre, sempre que el Govern de la Generalitat es compromet a la concertació de places, perquè estem per sota de la mitjana de Catalunya, tant en places residencials per a gent gran com en centre de dia. I esperem que el Govern i els grups que li donen suport, i el conjunt de grups parlamentaris, siguin sensibles en aquesta proposta.

La presidenta

Moltes gràcies, diputat. Atès que no hi ha esmenes presentades, ara és el torn del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula la diputada Blanca Navarro.

Blanca Victoria Navarro Pacheco

Buenos días. (*Persisteix la remor de fons d'una manifestació.*) Estamos escuchando, ¿no?, porque la situación en la atención primaria y en otros ámbitos de la sanidad es paralela a la situación en muchos ámbitos de asuntos sociales. Entonces, esta situación, realmente, hace referencia a que haya pacientes que se citan varios a la misma hora, a las listas de espera, pero es que cuando estamos hablando de las residencias *d'afers socials*, es que estamos en la misma situación.

En el área del Vallés Oriental hay una mala planificación en cuanto al número de plazas que son necesarias y en cuanto al número de usuarios, que se sabe que necesitan de esa atención, pero es que hay zonas que todavía están peor, como por ejemplo es la zona de Hospitalet, donde la ratio de residencias está, no por debajo de la media, sino por debajo de la mitad de la media de distribución de Cataluña. Estamos en una situación en que, el Govern es conocedor de las necesidades de los ciudadanos, y hay una mala planificación general. En sanidad y en *afers socials*. Y hay una mala planificación, además, por la inequidad entre los diferentes territorios.

Lo que no puede decirse, como ha dicho el señor Argimon ayer, el director del ICS, es que hacía falta esta *vaga* para transformar la atención primaria. No, no hacía falta, porque ¿qué tenemos? ¿Que como sabemos que en *afers socials* también hay una situación insostenible, hay que llegar a la *vaga*? Pero, si es que ya lo sabemos, es que ya lo sabemos, ¿qué estamos esperando? ¿Que la situación sea catastrófica? ¿Por qué no se interviene antes? Entonces, por favor, estos pitidos del grupo de médicos, es que no hace falta llegar, en otros colectivos..., porque son los usuarios, son los ciudadanos, los que están cinco años en lista de espera.

En Granollers, también, en el área del Vallés Oriental hay una residencia de salud mental, con cuarenta plazas, en la que hay ochenta personas en lista de espera. Son pacientes jóvenes. ¿Qué se espera? ¿Cómo se espera a que estas ochenta personas que están en lista de espera puedan acceder a la plaza? Porque la esperanza de vida de los pacientes será larga, todavía. Entonces, ¿qué se está esperando? Hay pacientes, que no es que estén cinco años en lista de espera, es que tendrán que esperar a que estas personas cumplan sesentaicinco años para poder acceder.

Entonces, por supuesto que apoyaremos la propuesta de resolución, porque las necesidades, tanto en el área de Granollers, y en el área del Vallés Oriental, como en otros muchos territorios, las necesidades sobrepasan ahora mismo los recursos.

Gracias.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari Catalunya en Comú Podem, té la paraula la diputada Marta Ribas.

Marta Ribas Frías

Gràcies. Molt breument, farem suport a aquesta proposta, igual que fem suport, en tots els casos de les moltíssimes ciutats en que hi ha compromeses actuacions en elements de dependència, especialment en residències i que, durant aquests darrers anys, doncs, entenem que a totes no s'hi podia donar resposta, però que no s'hi hagi donat a cap ens està generant una situació que és una bomba de rellotgeria. I per tant, instem els grups que fan suport al Govern que s'ho plantegin en els pressupostos de l'any vinent.

No es pot repetir la situació de zero euros per a totxo en afers socials, que ha estat una decisió política presa en els darrers pressupostos (*se sent un petard*) i que si continuem així, la situació pot anar molt, molt a pitjor.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari Republicà. Té la paraula la diputada Marta Vilalta.

Marta Vilalta i Torres

Moltes gràcies, presidenta. En primer lloc, totalment sensible, senyor Terrades. Vostè ens demanave sensibilitat. Evidentment, totalment sensibles en tot allò que fa referència a l'àmbit dels afers socials, de la dependència, en l'àmbit de la salut, en l'àmbit de l'educació, també.

Perquè governar vol dir això, atendre totes les demandes, en la mesura de les possibilitats, però sense enganyar ningú. Però governar vol dir això: donar respostes, dia a dia, a totes les necessitats. Fer front a les vagues que es convoquin i donar respostes. No fer volar coloms, o no fer politiqueria en qüestions que són molt i molt serioses. I per tant, jo crec que també és de rebut que tots ens apliquem la responsabilitat i la coresponsabilitat que ens pertoque. Dit això, i per fer una descripció del context en el qual ens trobem. És evident que els recursos econòmics són limitats, això ho sap tothom i això, el que ens demostre i el que ens requereix és que hi hagi una prioritització d'aquests recursos.

Dir que els recursos es troben limitats, tant per culpa del model de finançament que tenim a nivell de la Generalitat de Catalunya, com també, en el cas concret que ens ocupe, per la insuficient dotació financera a través de la LAPAC, cosa que com dic, demostre que hi hagi aquesta necessitat d'una prioritització i per tant, d'una utilització dels recursos pressupostaris, atenent allò que és urgent, allò que és més necessari, sabent (*persisteix la remor de fons d'una manifestació*) que moltes vegades no es pot arribar a tot el que voldríem. Aquesta prioritització passe per garantir, òbviament, l'accés públic universal equitatiu de les persones que tenen dret a l'atenció residencial i diürna. I, per tant, el que ha fet el Govern en els últims anys és, efectivament, prioritzar la concertació de places públiques allà on hi hagi la necessitat, de forma urgent. I no destinar tant aquests recursos, aquests recursos i aquestes partides pressupostàries, que són limitades, a la construcció d'equipaments. (*Se senten petards.*) Això no vol dir zero, però sí que vol dir que, la prioritització passi per la concertació de places i no per la construcció d'edificis residencials.

Fet aquest context, i per parlar, en el cas concret, de Granollers i de la residència pública que avui, el Grup dels Socialistes ens presenten aquí, a la comissió, fer-los

avinent –i vostè, senyor Terrades, ho sap perfectament– que ja hi ha hagut reunions, que ja hi ha hagut converses; hi ha hagut, per tant, treball efectiu entre el Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, i també l'Ajuntament, per tal d'abordar aquesta qüestió i per tal de donar-hi resposta. De fet, la última reunió es va celebrar fa escassament un mes. Hi ha hagut reunions, també, entre el mateix alcalde i el conseller de Treball, Afers Socials i Famílies, Chakir El Homrani.

I per tant, les dues parts van quedar a assumir uns deures, en unes tasques que s'han de desenvolupar, en uns propers passos que van, efectivament, per poder acordar i fer efectiva aquesta concertació de les places, perquè es puguí atendre la demanda de la ciutat de Granollers i del seu entorn, i no tant en la línia de la construcció d'una nova residència, en coherència amb els principis de prioritització, que comentava en un inici. Per tant, s'està negociant, s'hi està treballant, s'està abordant i vostè ho sap perfectament, crec..., i per tant, el que no podem fer, des del Grup Republicà, és votar a favor d'una cosa que no respon al que s'està treballant i al que l'ajuntament, també, de Granollers, està optant i a l'opció que està decidint, també, des del mateix Ajuntament de Granollers, que és com podem fer efectiva aquesta concertació de places per atendre les necessitats, però no en la línia del que diu aquesta proposta de resolució.

Acabo ja, fent només dos esments ràpids. Per una banda, fer evident, també, que en la propera programació territorial Granollers serà considerada àrea bàsica, cosa que haurà de permetre, i permetrà donar respostes millors i preveure amb més precisió les necessitats i els serveis que li pertocaran i fer una consideració final, genèrica, de la mateixa manera que al principi he fet una consideració, també, genèrica. I és que, més enllà del tema concret, de la residència específica de Granollers, convidem, no només el Grup dels Socialistes i Units per Avançar, sinó a la resta, també, al Grup d'En Comú Podem, Catalunya en Comú Podem, i evidentment, a la resta de grups que formem part d'aquest Parlament, a avenir-se a negociar els pressupostos, perquè en la mesura –els pressupostos de l'any 2019–, perquè en la mesura que puguem tenir unes partides pressupostàries i tenir uns pressupostos, podrem fer més polítiques atenent a les demandes de la ciutadania.

I, per tant, també els faig avinent aquesta qüestió que, si tenim pressupostos, probablement, doncs, també podrem atendre millor les necessitats, tenint en compte aquestes limitacions pressupostàries que els deia en un inici.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari Junts per Catalunya, té la paraula la diputada Mònica Sales.

Mònica Sales de la Cruz

Gràcies, presidenta. Poca cosa més a afegir al que..., després de la intervenció de la diputada Vilalta, però sí que és veritat que nosaltres, també des del nostre grup parlamentari, no donarem suport a aquesta proposta de resolució, no com a rebuig a l'atenció que mereixen les persones grans de Granollers, o de qualsevol indret del país, sinó perquè, com bé ella explicava, som conscients que cal una necessària prioritització i utilització dels recursos pressupostaris davant del creixement limitat d'aquests, fruit del model de finançament de la Generalitat i de la insuficient dotació financera de la Llei de dependència.

El Govern està disposat a estudiar tots els casos i totes les necessitats, sempre amb la complicitat dels ens locals, tal com ha fet en diversos equipaments arreu del país, per garantir que les persones puguin ser ateses i, tal com ja ha explicat la diputada Vilalta, els contactes amb l'ajuntament s'han fet per tal de trobar solucions que ara van més en la línia de la concertació i no de la nova construcció.

Res més a afegir.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. No hi ha esmenes, però el senyor Terrades demana la paraula. Té trenta segons per posicionar-se o dir el que li faci falta.

Jordi Terrades i Santacreu

Gràcies, presidenta. No, no em posicionaré. La diputada Vilalta sap que l'ajuntament ha fet els deures, que li falta fer-ho a la conselleria, i, atenent als seus arguments, demanaré votació separada dels punts 1 i el 2.

La presidenta

Molt bé, doncs farem votació separada del punt 1 i el punt 2. *(Veus de fons.)*

Passarem a la votació.

Primer votarem el punt número 1.

Vots a favor?

Nou vots a favor, dels grups parlamentaris Ciutadans, Socialistes i Units per Avançar i Catalunya en Comú Podem.

Vots en contra?

Deu vots en contra, dels grups parlamentaris Junts per Catalunya i Republicà.

Per tant, el punt 1 queda rebutjat.

Ara passarem a la votació del punt número 2.

Vots a favor?

Nou vots a favor, dels grups parlamentaris de Ciutadans, Socialistes i Units per Avançar i Catalunya en Comú Podem.

Vots en contra?

Deu vots en contra, dels grups parlamentaris Junts per Catalunya, i Republicà.

Per tant, quede rebutjat el punt número 2.

I aquesta proposta de resolució quede rebutjada, tant el punt número 1 com el punt número 2.

Pel que fa a l'ordre del dia, ja s'han acabat els punts.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart d'una del migdia i dotze minuts.